

הסתדרות העובדים הכללית החדשה

בית נבחרים ההסתדרות

ישיבת הועדה למעמד האישה של בינ"ה

פ ר ו ט ו ק ו ל

ישיבת הועדה למעמד האישה של בינ"ה

ישיבה מספר 4

תל-אביב, בית הוועד הפועל

יום ראשון, כ"ג בשבט תשע"ג – 3 בפברואר 2013

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

נוכחים:

ישראלה בן אשר, יו"ר

נחום אסד, מזכיר בינ"ה

זהבה תנא

מרים פרקש

אסתר קורדובה

מיסם ג'לגוליה

אורלי ביטי

גילי אלון

גבי מלצר

נטע לוי

אנדראה פרדמן

נוגה קלינגר

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

סדר יום לישיבת הועדה
למעמד האישה של בינ"ה

על סדר היום:

1. הוועידה הרעיונית של נעמת – דיווח.
2. המשך דיון בנושא "ארגונים תומכי משפחה" – מרצה אורחת – הגב' נוגה קלינגר, מיוזמות מחאת העגלות.
3. הצגת פעילות לחודש מרץ – יום האישה הבינלאומי.
4. קביעת תאריכי המשך ישיבות הוועדה לחודשים אפריל – ספטמבר 2013.
5. שונות.

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

הוועידה הרעיונית של נעמת – דיווח (סעיף 1 בסדר היום)

ישראלה בן אשר, יו"ר: אז ככה יש לנו כאן אורחות וזה נכון שזה מצב קצת מוזר שחברות הועדה טרם הגיעו, אבל אני מניחה ומקווה שיצטרפו אלינו עוד חברות ועדה. אנחנו נקיים את הישיבה as it is, הדברים יעלו לפרוטוקול, הדברים יפורסמו איפה שהם צריכים להתפרסם. מבחינתנו הישיבה מתקיימת כאילו שאתן רואות כאן את כל הכסאות מלאים, ואני מקווה שגם יצטרפו אלינו בהמשך.

מיסם ג'לגוליה: שלום.

ישראלה בן אשר, יו"ר: אהלן, ברוכה הבאה. יופי. שבי ותמסרי רק את השם שלך לפרוטוקול.

מיסם ג'לגוליה: מיסם ג'לגוליה.

נחום אסד: היא היתה בישיבת נעמת?

ישראלה בן אשר, יו"ר: את היית לפני חודש בועידה הרעיונית?

מיסם ג'לגוליה: כן. אני אמרתי שאני לא תמיד,

ישראלה בן אשר, יו"ר: או.קי., אז יש לך כאן,

נחום אסד: את עובדת במערכת?

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

- אסתר קורדובה: היא עובדת נעמת, כן.
- מיסם ג'לגוליה: אני כן, אני יו"ר נעמת.
- ישראלה בן אשר, יו"ר: או.קי., אז היא לא מקבלת, איזה כיף. לא משלמים לך.
- מיסם ג'לגוליה: מה? לא משלמים לי, לא, ממש לא.
- ישראלה בן אשר, יו"ר: או.קי., אז ככה, קודם כל הישיבה היום אמורה להכיל מספר נושאים, וגם כמה דברים שהם יותר טכניים, אז הנה יש לכם כאן את סדר היום של הישיבה, תחלקו ביניכם שיהיה לכל אחת.
- עכשיו, כיוון שיש מספר נושאים, אחד הנושאים שיעלה לא מופיע, כי הסדר יום הוכן עוד לפני כן, ויש לנו כאן את האורחות, נציגות של סייעות לגני ילדים ובתי ספר, שיציגו אחר כך את הנושא שלהן ועל זה אנחנו גם נחלק חומר.
- אז אנחנו מתחילות אבל עם, איפה מרים? היא היתה פה. פתאום גיליתי שמרים איננה.
- אסתר קורדובה: היא מעשנת כנראה.
- ישראלה בן אשר, יו"ר: מרים, אנחנו התחלנו.

ישראלה בן אשר, יו"ר: לא, היא אמורה קצת לספר על מה היה בועידה, ובדיוק היא איננה אז זה לא מתאים. עכשיו מראש אני אומרת, כיוון שיש מספר נושאים והם נושאים שהם חשובים, למרות שאין את כל חברות הועדה, עדיין יכול להיות שאנחנו נסיים טיפה יותר מאוחר מארבע, אני מקווה שלא, אבל בואו נראה איך אנחנו מתקדמות.

הישיבה הקודמת של הועדה התקיימה שלא בבניין הזה, אם אתן זוכרות היתה ועידה רעיונית של נעמת שאליה הוזמנת, והועידה התקיימה בעיינות.

אני מקווה שלחודש הבא אנחנו נוכל לקבל מודפס את כל ההחלטות של הועידה הזאת כי כל הזמן אנחנו מדברות על ועידה ונושאים וכו', אבל יש בסוף גם החלטות, יש בסוף גם מסמך כתוב, והמסמך הזה ישנו ואפשר יהיה אחר כך לראות אותו, ואני מקווה שאנחנו נוכל לחלק אותו.

כיוון שרציתי שתספר על זה דווקא מרים שהשתתפה, אז אנחנו ככה נעשה קצת פיליבסטר עד שהיא מצטרפת,

למה?

נחום אסד:

ישראלה בן אשר, יו"ר: רציתי שהיא תספר, איך אומרים, אני יכולה לעשות את הכל, אבל. את רוצה? אני אמרתי אני הולכת לעשות פיליבסטר. טוב, אז מרים, התחלנו בזה שהיתה ועידה, אם את רוצה ככה בכמה מילים,

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

מרים פרקש:

כן,

ישראלה בן אשר, יו"ר:

כמשתתפת מהצד.

מרים פרקש:

כן. אני הייתי באמת, ישבתי בפאנל
בראשותה של ד"ר ישראלה. קודם כל
אני רוצה להגיד לכם שהפאנל הזה היה הכי מפוצץ, לא היו כסאות, היו
צריכים להביא עוד כסאות, וכבר זה מראה שהנושא הזה היה חשוב
לכל המשתתפות בוועידה הרעיונית.

דבר שני, הנושאים שהועלו בדיון היו נושאים שנוגעים אחד אחד,

ישראלה בן אשר, יו"ר:

תסבירי להם את הנושא עצמו.

זהבה תנא:

כן, על מה מדובר.

מרים פרקש:

כן, אז בואי תני לי את ה-, יש לך את
הדף?

ישראלה בן אשר, יו"ר:

יש לי את הדף, אני סימנתי, לא
חשוב, הנושא היה – נשים בעולם

העבודה.

מרים פרקש:

נשים בעולם העבודה. עכשיו, היו
פרקים פרקים, היה דיון מאוד פורה,
כל אחת, על כל שורה היה לכל אחת הערה להגיד, הערה בונה כמובן.

מרים פרקש:

ד"ר ישראלה באמת מצאה לנכון בכל מקום שהיו הערות בונות היא שינתה בהתאם. התקיים באמת דיון שהדיון שלנו היה אחרון שהסתיים כי עוד אנשים היה להם עוד מה להביע ולהגיד. היה דיון פורה ובאמת ממצה, וכיסינו את כל הנושאים בצורה מאוד מאוד פוריה כמו שאומרים.

בסיום כמובן הדף המעודכן והמסודר הועבר לרשותה של יו"ר הועדה – ד"ר ישראלה, היא עלתה לוועידה, העלתה את כל הנושאים, זה עבר פה אחד, לא היו שום הערות, שום דבר, ובאמת היה פשוט אירוע מרגש גם אפילו.

זהבה תנא:

מה הנושאים?

מרים פרקש:

אני נותנת ליו"ר הועדה, אני לא רוצה לקחת.

ישראלה בן אשר, יו"ר:

בסדר, לא משנה, הועדה עסקה בנשים בעולם העבודה, ולקחנו מספר נושאי גג, שאחד הנושאים אם אתן זוכרות בועדה לפני כן העלינו כאן והבאנו את הנושא של נעמת הצעירה, יחד עם עו"ד אורלי ביטי, והיום אנחנו ממשיכות בעצם את הנושא הזה, וביקשתי מנוגה קלינגר להיות איתנו כאן, היא גם היתה ה-, איך נקרא? איך זה היה?

נוגה קלינגר:

מנחה,

ישראלה בן אשר, יו"ר:

ה-קו שלי,

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

כן.

נוגה קלינגר:ישראלה בן אשר, יו"ר: ה-קו בהנחיה שלי את השולחן, ונוגה

היא מיוזמי ויוזמות מחאת העגלות,

אז אמרנו הכי טוב לשמוע את הדברים ממנה.

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

המשך דיון בנושא "ארגונים תומכי משפחה" – מרצה אורחת – הגב' נוגה קלינגר, מיוזמות מחאת העגלות (סעיף 2 בסדר היום)

ישראלה בן אשר, יו"ר: אז בעצם מה שאנחנו רוצות היום לעשות זה לחבר את הועידה הרעיונית, את הנושא של נשים בעולם העבודה, עם הפן של הורות בתוך עולם העבודה, כשאני מזכירה לכולם, כל הנושא של האמהות המשלמות את המחיר או הקושי שיש היום לאמהות, ולכן היה חשוב שתשמעו את זה בעצם מפי הנערה, נקרא לך נערה לטובת העניין. תנסי בעשר דקות הקרובות לשתף אותנו ולתת לנו את ההיבטים האלה.

נוגה קלינגר: אני חושבת שלא במקרה גם יושבות פה סייעות ממש, אגב אקטואליה, אגב מה שקורה בדקות אלה ממש בירושלים, בככר ספרא, הקושי, אני אתקן אותך, לא רק של אמהות, של הורים בכלל, בעולם העבודה היום, הוא אחר ממה שאנחנו מדברים עליו לפני עשרים ושלושים שנה, כי עולם העבודה מאוד מאוד השתנה.

עולם העבודה היום מאוד מאוד דורשני,

מרים פרקש: תובעני.

נוגה קלינגר: תובעני,

מרים פרקש: בדיוק, זו המילה.

נוגה קלינגר:

ואין היום כמעט מצב של מישרה
שמסתיימת בשעה ארבע, בוודאי שלא

מישרה מלאה.

מרים פרקש:

כן.

נוגה קלינגר:

גם מה שקרוי מישרות אם לא קיים
כמעט בשוק, ובעצם נשים בעיקר,
אבל לא רק, נדרשות מאוד לוותר, או על האמהות או על הקריירה. אני
אומרת לא רק, כי נושא שמאוד עלה לאחרונה ונמצא בפרונט כל הזמן,
הרבה אצל אבות צעירים, זה גם רצון להיות חלק מהמעגל הזה,

מרים פרקש:

אני בדיוק בישיבה הקודמת סיפרתי
שהתחיל ממש באינטרנט את המאבק
הזה שגברים מבקשים לפחות פעמיים בשבוע לסיים בארבע.

נוגה קלינגר:

יש מאבק, זה נקרא שמים את
המשפחה במרכז,

מרים פרקש:

נכון.

נוגה קלינגר:

זה מתייחס בכלל לנושא הזה.

מרים פרקש:

נכון.

נוגה קלינגר:

יש היום בעיה מאוד גדולה, ואני יכולה לספר את הסיפור האישי שלי, אפילו בן זוגי, שהוא אבא מאוד מאוד מעורב, וגם נשאר שנה בבית אחרי חופשת הלידה שלי, שאני חזרתי לעבודה הוא נשאר שנה עם הילדה שלנו בבית, שהוא אפילו ביקש פעם אחת להש-, לא ביקש, הוא הודיע למעסיק שלו לשעבר שהוא נשאר עם ילדה חולה, המעסיק שלו אמר: זה טוב ויפה, רק תדע לך שבפעם הבאה שזה קורה אתה מפוטר. בצורה מאוד מאוד גלויה.

ויש לו כביכול יום בשבוע שהוא יוצא לאסוף את הילדה, אבל זה כביכול, כי הרבה פעמים אין מה לעשות, יש עבודה אז העבודה תמיד תהיה מקום ראשון על חשבון הילדים, ואז זה ברור מאליו שהאשה היא זאת ששם, ונפגעים מזה כולם.

עכשיו, בהקשר לנושא של מאבק שנמצא היום בירושלים, גם מזה נפגעים כולם, נפגעות הסייעות, נפגעות הגננות, נפגעים הילדים, נפגעות המשפחות, ובסופו של דבר, אחר כך נדבר קצת על מה שקורה היום בירושלים.

אבל בעצם הנושא הזה הוא המשך ישיר של מחאת העגלות, כי בסופו של דבר מה שאנחנו אמרנו, שיצאנו איתו לרחוב כבר אז, אמרה בצורה ברורה – פשוט צדק חברתי מתחיל בילדים, מתחיל בקטנים, כי שם הפערים מתחילים להפתח, במיוחד בשנה הראשונה לחייו של אדם, ושם הכל בעצם מתנקז.

נוגה קלינגר: בסופו של דבר מי שיכול ומסוגל להרשות לעצמו מטפלת בעשרות אלפי שקלים, על חשבון מי שצריך לשים את הילד במסגרת כזאת או אחרת, אם מעט סייעות, עם הרבה מאוד ילדים, סייעות שמקבלות שכר לא הולם וכו', שם מתחילים הפערים.

שלא נדבר על זה שהמחירים היום הם בלתי נסבלים, ומשפחות נורמטיביות עם שתי משכורות לא מסוגלות לגדל כרגע שני ילדים אפילו במצב ראוי. זה היה על קצה המזלג.

ישראלה בן אשר, יו"ר: ההתחלה, הפתיח.

זהבה תנא: יש לי איזה שאלה אלייך, את מדברת שלא מסוגלות מבחינת גן או, או להחזיק מטפלת? על מה מדובר?

ישראלה בן אשר, יו"ר: כלכלית.

נוגה קלינגר: זה עניין של סדר עדיפויות, אני מדברת על כלכלית, גם בסופו של דבר לפני גיל 3 אין מסגרת ממשלתית.

גבי מלצר: גם בגיל 3 יש רק הצהרה, אין מספיק מקום.

נוגה קלינגר: נכון.

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

לא, גם זה עד שעה אחת.	<u>אסתר קורדובה:</u>
זה עד שעה שתיים, וכן, ואחר כך יש צהרון,	<u>נוגה קלינגר:</u>
	(מדברות ביחד)
... אלף נוספים.	<u>אסתר קורדובה:</u>
נכון.	<u>נוגה קלינגר:</u>
מגיל 3 זה משהו שהוא יהיה הדרגתי אני,	<u>זהבה תנא:</u>
לא, לא,	<u>אסתר קורדובה:</u>
כן, כן,	<u>ישראלה בן אשר, יו"ר:</u>
מה לא?	<u>חברה:</u>
הוא עד הצהריים רק.	<u>אסתר קורדובה:</u>
לא, לא, לא על זה, היא אמרה שזה עדיין לא מאויש בכל המקומות, וזה	<u>זהבה תנא:</u>
	משהו של מהלך 3 שנים,

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

(מדברות ביחד)

ישראלה בן אשר, יו"ר: לא מיושם.

מיסם ג'לגוליה: גם זה נעשה,

זהבה תנא: גם זה כתוצאה מהעניין של העגלות,

מיסם ג'לגוליה: תוצאה מהמאבק.

זהבה תנא: תוצאה אחת, בואו נגיד.

נחום אסד: אפשר רגע? יש פה פרוטוקול ואנחנו רוצים שכל מילה שלכם תיאמר וגם שנוכל לעשות בזה שימוש, אז אחת אחת, בלי לקפוץ באמצע, פשוט תנו זמן לדבר הזה להקליט על מנת שייצא לנו משהו נורמאלי ונוכל לעשות איתו משהו.

את רוצה קצת להרחיב על העניין של מחאת העגלות, מה עשיתם, איך זה נולד, לאן התקדמתם, איפה זה עומד היום, האם זה שוב פעם איזשהו משהו שקם, צמח, יש כותרת בטלויזיה ובזה זה נגמר? או מה?

נוגה קלינגר: נתחיל מזה שזו מחאה שצמחה מהשטח, אנחנו לא ארגון, מעולם לא היינו. לא הקמנו ארגון. היינו, זה התחיל מסטטוס בפייסבוק, קבוצת מאמאזון.

נוגה קלינגר: יום אחרי ההפגנה הראשונה שהיתה, של העם דורש, ראינו המון אמהות סביבנו, אני גם הלכתי עם הבת שלי, היתה אז בת שנתיים, בעגלה. וראינו שהמון המון אנשים סביבנו, אפילו שזה לילה, אפילו שזה, המון אנשים, המון אנשים מסתובבים עם עגלות. ואמרנו: בואנה יש פה הרבה אנשים שרוצים למחות, אבל יש להם ילדים והם לא, זה לא, זה יהיה להם קשה.

אז אמרנו בואו נעשה הפגנה בשעות היום, שיהיה יותר קל לצאת להורים, ואז דיברנו בינינו, אמרנו בואו אמהות, נורא נחמד, וזה באמת כמו שחשבנו שהולך לקרות.

ביום ראשון התחלנו להתכתב, בערב פתחנו איזשהו אירוע בפייסבוק, ביום, אחרי שלושה ימים היינו על שער ידיעות אחרונות, וביום חמישי היו 18 הפגנות בכל הארץ, שהגדולה מכולן היתה בתל-אביב עם 6,000 הורים.

שהדבר העיקרי, הכותרת שאנחנו נתנו לזה, וזה מתחבר למה שאמרתי קודם, ואת שאלת, זה משפחות לא גומרות את החודש. כי בעצם מה שקורה כאן זה שבמובן מסוים הורים יצאו מהארון, פתאום כולם אמרו בצורה גלויה – גם אני מבקש מאמא שלי כסף, וגם אני הסבא וסבתא מממנים לי את הגן, כי זה בעצם משכנתא שניה, בצורה מאוד ברורה.

מה שהתחלתי לענות לך קודם, זה שלפני גיל 3 אין מסגרת ממוסדת, תאמרו יש מעונות ויצו, נעמת ואמונה, אבל אין בהם מקום, אני לא התקבלתי.

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

נוגה קלינגר: אני הייתי צריכה להגיש בקשות וכו' כדי להתקבל למעון, לא התקבלתי אליו, לא הייתי מספיק מסכנה במרכאות כפולות, ולא,

זהבה תנא: איפה את גרה?

נוגה קלינגר: פה.

זהבה תנא: בתל אביב?

נוגה קלינגר: בתל אביב.

מיסס ג'לגוליה: לא, אבל אם היית מתקבלת אז גם היית משלמת אלפיים, אלפיים שקל,

נוגה קלינגר: נכון, נכון,

(מדברות ביחד)

מיסס ג'לגוליה: עבור ... או של נעמת.

נוגה קלינגר: נכון.

ישראלה בן אשר, יו"ר: זה לא שונה, המעונות לא שונות ממה שהיה ...

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

(מדברות ביחד)

נוגה קלינגר: נכון, נכון. ושמעבר לזה לפני גיל חצי שנה אין בכלל מעונות. החופשת לידה נגמרת בגיל שלושה חודשים של הילד, שלושה וחצי, 14 שבועות. בין גיל 14 שבועות לגיל חצי שנה, גם ברשמי ביותר אין שום מסגרת, כלומר מצפים מאשה באופן מובהק להאריך את חופשת הלידה על חשבונה, כי חופשת הלידה אחרי גיל 14 שבועות לא משולמת.

עכשיו, משפחה שנסמכת על שתי משכורות מה היא אמורה לעשות? להמציא.

נחום אסד: מה ההמשך של המחאה?

מרים פרקש: כן, זה מה שאני רוצה לשמוע, זאת השאלה שלי באמת, עשיתם מחאה שבאמת זכתה להד באמת ארצי, השאלה איך, זאת אומרת נבחרה עכשיו ממשלה חדשה, עומדת להיבחר כנסת חדשה,

נוגה קלינגר: עומדת, הכנסת נבחרה, הממשלה עוד לא.

מרים פרקש: כן, עד מרץ אנחנו נקבל.

נחום אסד: אבל יש עדיין איזשהו פער של זמן בין המחאה שהיתה בקיץ שעבר לבין היום,

מרים פרקש: כן, אז,

נחום אסד: עזבי רגע את הממשלה, הממשלה,

מרים פרקש: רגע, בסדר, לא, אז אני רוצה לחלק את זה לשני חלקים: חלק אחד – אסתר רז, איך אומרים יחד עם כולם, עם דפני וכולם, ושניים שנכנסו לכנסת גם, במפלגת העבודה אני מדברת, השאלה – מה עשיתם לאורך כל הזמן? והשאלה הבאה שאני זורקת לכם איך אומרים כדור להנחתה, אולי באמת כדאי לחשוב, כי בסדר היום הציבורי אני לא שומעת כלום על עגלות עכשיו.

והנושא הזה עדיין נשאר ועדיין קשה ועדיין בעיות, ואני שומעת גם בעבודה בחורות צעירות שבאותו מצב כמוך, בדיוק מילה במילה, כאילו שאני שומעת אותן.

אז השאלה, אולי באמת כדאי לחשוב יחד אולי עם הועדה, שנעשה איזה פעולה אחרי שהממשלה תורכב, כי כרגע אנחנו לא יודעים מי השר שיהיה אחראי, שאולי כדאי לעשות איזה הפגנה ולהרים חזרה את הנושא הזה לידי ביטוי.

נוגה קלינגר:

אז קודם כל אני מסכימה שצריך

להרים את זה חזרה. מה עשינו מאז?

אני חוזרת ואומרת – אנחנו כמה נשים פרטיות שלא, אין לנו, אנחנו לא ארגון, וכולנו, אחד הדברים הכי קשים שגילינו זה שלהוציא הורים החוצה להפגנות זה דבר הכי קשה שיש, כי הורים זה עם קורס, ולצאת עם הילדים זה קשה, ולצאת, או שחם מדי, או שקר מדי, תירוצים יש מפה ועד הודעה חדשה.

מרים פרקש:

או שהן עובדות.

נוגה קלינגר:

והן עובדות, הן עובדות מאוד קשות

ו/או, בדרך כלל מג'נלות, עושות

כמה דברים במקביל, זאת אומרת חביתות תוך כדי שאת עושה שיעורים עם עוד מישהו. אני חושבת שאחד הדברים החזקים שקיימים עוד לפני ההפגנה, ראינו את זה בשבוע שעבר, זה כוח של, הכוח של המחאה האינטרנטית, והדוגמה היא הדוגמה של נתן אשל מלפני בדיוק שבוע.

אני חושבת שחייבים להרים עכשיו איזושהי מחאה, ודווקא לפני, לפני הקמת הממשלה, דווקא עכשיו במגעים הקואליציוניים זה הזמן. אני לא יודעת מי מחברות הכנסת שנכנסו דווקא, החזקות ביותר הן באופוזיציה,

נחום אסד:

מה את רוצה להשיג?

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

נוגה קלינגר: אני חושבת שעדיין לא ירד מסדר היום הנושא של הארכת חופשת לידה,

מרים פרקש: להעלות את זה,

נוגה קלינגר: ודיברנו על זה גם בועידת נעמת בצורה מאוד ברורה.

מרים פרקש: ל- 18.

נוגה קלינגר: הנושא של, ממש כתבתי בצורה ברורה מה אנחנו רוצים להשיג.

ישראלה בן אשר, יו"ר: בסדר, אנחנו רוצים ... הועדה.

(מדברות ביחד)

נוגה קלינגר: חינוך, אני חושבת שמעונות ומסגרות חינוך, זה שאיפה, אני יודעת שזה לא קורה מהיום למחר, אבל כתהליך, מגיל,

מרים פרקש: שלוש,

נוגה קלינגר: לידה, צריך להיות רלוונטי, כלומר תום חופשת לידה מה שנקרא,

נחום אסד:

מאיפה את מביאה את המקורות

הכספיים לזה? אני לא סתם שואל את

זה, תראי, יושבת פה ועדה ציבורית, לא חשוב שלא כל חברות הועדה נמצאות, אבל כך זה קורה בכל מקום ציבורי, כולם רוצים להיבחר, לא כולם מגיעים, זה אמיתי, ואני וישראלה ישבנו ודיברנו קצת לפני, וכל הועדה עכשיו שומעת, יושבת פה עוד קבוצה שכבר ישבנו איתה לפני כן ואנחנו עוד נרחיב את זה, יש לנו כוח, יש לנו אפשרות, יכולים לעשות, אבל אנחנו די מוגבלים באיזשהו מקום כי אנחנו לא ממשלה, אנחנו הסתדרות, אבל יש לנו מה להגיד, ויש לא מעט, אבל צריך להגדיר את זה, וכשאתה מגדיר אתה גם צריך להגיד – או.קיי, מאיפה זה בא.

כשאני מסתכל עכשיו על הכנסת החדשה שנבחרה, מרביתה ימנית כלכלית קיצונית, כולל הבית היהודי, כולל חלקים גדולים מאוד מ-יש עתיד של לפיד, בעצם אתה רואה משהו מאוד ימני,

חברה:

ניאו ליבראלי.

נחום אסד:

אנחנו לא שומעים מאף אחד, שומעים

מראש הממשלה קיצוצים בסדר גודל

של 15 מיליארד עכשיו, 15 הבאה, אבל זה באותו תקציב דו שנתי שהוא רוצה להעביר, שזה 30 מיליארד שקל. בין היתר פגיעה ישירה בקצבאות הילדים, שזה עוד אותם שקלים בודדים שהמשפחות מקבלות, ואנחנו שומעים על קיצוצים בבטחון, ואומר שכבר נגעו בבטחון, אז אפשר לגעת בכל אופן רוחבי.

נחום אסד: והיתה פה הרצאה מרתקת של יו"ר
אגף הכלכלה של הראל שבא מהאוצר
ואומר להם: אתם השתגעתם, אתם פשוט לא מבינים מה אתם עושים,
אתם הולכים להביא את הכלכלה לקריסה עוד הרבה יותר גדולה
בקיצוץ, ולא מכיוון שהם יהפכו להיות עוד עניים יותר ופחות ממה
שיש להם היום.

אני אומר כשמציעים הצעות צריך גם לבוא, להיות עם איזושהי תוכנית
מינימאלית, שבה אתה אומר זה בא מכאן. כשאת מבקשת להאריך את
החופשה כי משהו שילם אותה, מאיפה מקורות כספיים? מאיפה
מקורות כספיים לדברים נוספים שאתם רוצים במסגרת הטבות?

עכשיו, שלא תבינו שההסתדרות לא, ההסתדרות בעד, ההסתדרות
עכשיו נלחמת על מה שהיא כבר השיגה, לשמור, כי עופר אמר אני לא
הכספומט של ראש הממשלה על חשבון העובדים, ופה אנחנו באים
לבקש יותר, אז יכול להיות שבמסגרת כזו או אחרת אפשר להתחיל
למנף, ואת תמנפי אותו וכולם יתמכו ... גם, לפחות בהיבט הציבורי, כי
אם תבוא ההזדמנות גם לסדר משהו אז יסדרו, אי אפשר לסדר את הכל
במכה אחת, אבל כדאי לחשוב.

נוגה קלינגר: יש לי עוד נקודה אחת שאני רק רוצה
לציין וזה נושא של סיום עבודה
מוקדם פעם בשבוע במקומות עבודה גדולים. כיוון ש-, מה שעלה,
הנושא שעלה זה המקום לתת גם לאבות את המרחב הזה, או להרשות
להורים איזושהו מרחב שבו הם מספיקים לראות את הילדים שלהם.

נוגה קלינגר:

כיוון שהם חוזרים הביתה בשעות שמונה, תשע, עשר וגם אחת-עשרה בלילה, בשוטף, במצב רגיל. ואז עלה בעצם קול מקביל שאומר: רגע, למה רק להורים? כי ברגע שהורים יוצאים מוקדם ומקום העבודה ממשיך לעבוד יש כאן אפליה כפולה, העבודה ממשיכה ואותם הורים שיוצאים בעצם, אותם אבות נכנסים לאותה פינה צרה שנמצאות בה בדרך כלל האמהות, שבה הדברים ממשיכים, הן מפסידות את הישיבות שקורות בשעות המאוחרות האלה ואז בעצם מעמדם נפגע.

המצב שעלה בעצם, הדרישה שעלתה מהשטח ונמצאת היום גם באינטרנט וגם בהרבה מקומות שאומרים בצורה מאוד ברורה – פעם אחת בשבוע, מקומות עבודה גדולים, מסיימים לעבוד בארבע, כמו שנהוג במדינות אירופה. במדינות אירופה נהוג בדרך כלל לסיים בשעה כזאת.

זהבה תנא:

גם פה בארץ יש את זה בהרבה מקומות.

נוגה קלינגר:

במקומות מאוד, תלוי איפה. במגזרים רבים מקומות העבודה מסיימים לעבוד ברמת השמונה, תשע, עשר בלילה.

זהבה תנא:

אני חושבת שכדאי להכין מסמך עם סדרי עדיפויות: 1, 2, 3, הנושאים שאת העלית אותם, ולהתחיל עם הנושא האקוטי ביותר.

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

זהבה תנא: יש חברי כנסת חדשים וישנים, ולהתחיל להעביר את זה בצורה של חוק או כל דבר כזה, לא בבת אחת על הכל, אלא מה שנקרא בלו"ז מסוים, ולדחוף את זה, כי כל הנושאים שאת העלית הם הנושאים של העתיד שלנו, של הזוגות הצעירים, של ילודה ושל כל הדברים האלה, אני בטוחה שזה ייפול על אוזן קשבת אצל כל כך הרבה חברי כנסת.

ישראלה בן אשר, יו"ר: אני יודעת שאת רצית גם להגיד, אני רוצה ככה קצת לכנס ולסגור קודם,

אסתר קורדובה: אני רוצה לענות רגע לנחום, הוא שאל מאיפה ניקח כסף, שינוי סדרי עדיפויות, במקום לזרוק על מאסר הזוי של מסתננים מיליארדים שם, אוהלים נשארו ריקים בלי מסתננים, כל מיני דברים הזויים, סה"כ נעשה השוואה בין המגזר החרדי שמקבל סבסוד ומשלם לילדים עד ארבע 300 שקלים בבני-ברק,

זהבה תנא: זה סיסמאות, צריך להתחיל לעבוד.

אסתר קורדובה: רבותי, למה לא למגזר החילוני? מה האפליה הזו? מה אתם ישנים? תתעוררו. תתחילו ללכת לשכונות של ש"ס, תראו שהם מקבלים חינוך למעונות ילדים בעלות שהיא קרובה יותר לאפס. אז אם יש כסף עבורם בבקשה שישלמו גם לנו.

מרים פרקש: אני רוצה משפט אחד,

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

א.ו.ק.י., בואו,

ישראלה בן אשר, יו"ר:

אני,

גילי אלון:

בבקשה.

מרים פרקש:

יש לי פשוט כמה דברים, אני סייעת

גילי אלון:

ותיקה בבאר-שבע, ואני מאוד

מתחברת לקטע הזה, כי אני בעצמי אמא לארבעה, לומדת עכשיו לתואר ראשון, עובדת בגן, מה שאת רוצה, חברת ועד בעיריית באר-שבע, מיליון דברים, ומאוד קשה ואני מודעת לזה, וזה לשרוד את היום מה שנקרא.

אבל כשחושבים על העניין הכלכלי צריך לחשוב גם על העניין החינוכי. אני חושבת שאחת מהטעויות הכי גדולות זה שהגישה אמרה – א.ו.ק.י. יש דרישה מהאוכלוסיה, מההורים, בואו ניתן להם, נרצה אותם, נכניס ילדים מגיל שנתיים ושמונה חודשים, ילדים שאינם מתאימים למערכת חינוך של מדינת ישראל, שיש 35 ילדים עם גננת וסייעת, הרבה פעמים הילדים לא גמולים, המערכת לא מתאימה לקלוט. אני חושבת שנעשה עוול, עוול שאנחנו נשלם עליו ביוקר בעתיד.

היום ההורים לא משלמים את הגן, אבל מחר ישלמו לפסיכולוגים וישלמו את התוצאות של טיפול לא הולם, לא טוב,

(מדברות ביחד)

חברה:

... את ההורים?

גילי אלון:

לא, לא, אני אומרת, זה מה שנקרא משחק האפס, כדי לתת לזה לוקחים מזה. עכשיו, נוסף לזה את מדברת על כל הנושא הזה של מערך העבודה, מערך העבודה לא מספיק מקצועי, שאנחנו נרחיב אחר כך, ובנוסף לזה זה בעצם כדי לממן את החינוך החינם הזה בסופו של דבר פוגעים בעובדים שצריכים לעבוד משבע וחצי עד חמש, שבעצמנו אנחנו אמהות וגם לנו יש את הצרכים, זאת אומרת זה איזשהו פלונוטר שזורקים את האבן מאחד לשני, ובסופו של דבר פה מה שצריך לעשות – איזה רפורמה יסודית שורשית ולחשוב על כל ההיבטים לטובת הילדים.

ישראלה בן אשר, יו"ר:

א.ו.ק., יופי. אז אני רוצה ככה כדי לכנס את הדברים ושלא נאמר רק דברים בעלמא, אני רוצה להעלות הצעה שהועדה, קודם כל אחד הדברים שנוגה מנסה לעשות, זה בעצם לקחת את אותה מחאה שהיתה מה שנקרא התנדבות שצמחה מעבר וקיבלה כותרות, אל משהו הרבה יותר מעשי, ולכן זאת אחת הסיבות שהיא בעצם נמצאת בבית הזה, ובוועדה הזו, כי אולי זה אחד המקומות שאמור להגיד את דברו לא פחות, ולסייע ולחבור, במיוחד שזה גם חלק מהמדיניות של הבית הזה, וזה גם רווחת העובדים, אנחנו דואגים, אנחנו איגוד מקצועי, אנחנו דואגים לעובדים ולעובדות וזה אחד הדברים המאוד משמעותיים.

אז מה שעלה פה מהדברים שלכם בעצם זה שמצד אחד צריך לעשות קצת עבודה, שיעורי בית ולהכין את זה כחומר שבו אנחנו מעלות,

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

מרים פרקש: כמסמך ממוקד, נקרא לזה מסמך ממוקד.

ישראלה בן אשר, יו"ר: מעלות את הנושאים, את הקשיים,

מרים פרקש: לא דיבורים.

ישראלה בן אשר, יו"ר: הצעות.

עכשיו, נוגה היא מייצגת סקטור, נאמר לו כרגע הורים או הורות, איך שאתם רוצים, היא יכולה לחבור לעוד חבר'ה צעירים וביחד לנסח איזשהו מסמך. השאלה אם יש מישהי מחברות הועדה שהיתה רוצה להצטרף לסייע בניסוח המסמך הזה?

ושלב נוסף שאפשר להעלות אותו כרגע, עד שבאמת תתכנס לנו הכנסת והמוסדות שנוכל לפנות אליה, זה בעצם להרחיב את הגב ואת התמיכה של הבית הזה ולהעלות את הנושא הזה הלאה,

(מדברות ביחד)

מרים פרקש: ...

ישראלה בן אשר, יו"ר: ולצרף אותו לעוד ועדות שעובדות בבית הזה ועוסקות באותם תחומים בצורה זו או אחרת, ואין סיבה שכל אחת תעסוק בנפרד,

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

ישראלה בן אשר, יו"ר: אלא בואו נפתח את המניפה ונחבר את זה לוועדה לאיגוד מקצועי, שזה נושא פר אקסלנס שצריך להיות,

אורלי ביטי: לא הכל,

ישראלה בן אשר, יו"ר: בבקשה?

אורלי ביטי: לא כל אחד מתאים לו איגוד מקצועי.

ישראלה בן אשר, יו"ר: חלקים,

אורלי ביטי: הקטע של יום עבודה כן.

ישראלה בן אשר, יו"ר: או.ק., אבל צריך להעלות את הנושא לדיון ולפתוח אותו בפני אנשים שיבינו על מה אנחנו מדברות ולא סתם.

מרים פרקש: חלקים,

ישראלה בן אשר, יו"ר: לוועדה לאיגוד מקצועי שתתכנס ב- 26 בפברואר אנחנו נגיע עם מספר נושאים, וזה אולי חלק מצורת עבודה, שבין הועדות צריך להיות איזשהו דו שיח על מנת שהדברים לא יהיו מה שנקרא חלקת אלוהים של מישהו. אז זה בדיוק ההזדמנות עד ה- 26 בפברואר, אפילו כמה ימים קודם, לנסח את אותו מסמך, עם תיאור הבעיה, עם הצעות ל-,

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

נחום אסד:

זה מכלול של בעיות.

ישראלה בן אשר, יו"ר:

כן, עם איזשהן הצעות.

זהבה תנא:

יש מצד אחד את הבעיות והבקשות

שאת העלית, מצד שני בואו נגיד

שבהנחה שיש את הגנים וכל הדברים, יש גם את הנושא של ה...

נחום אסד:

תיכף נשמע.

זהבה תנא:

כן, אז אני אומרת מצד אחד זה, מצד

שני את הדבר הזה.

ישראלה בן אשר, יו"ר:

או.קי.

זהבה תנא:

אני הייתי מציעה אחרי המסמך הזה,

לפני שזה עובר לאיגוד המקצועי,

אולי, שזה ילובן אני לא יודעת באיזה צוות של ההסתדרות, ע"י

איזשהו מומחה מבחון, או שהוא שייך להסתדרות, שיכול גם להגיד לנו

מה המקורות, משהו כלכלי. אלה רק הבקשות, אבל איך ליישם את זה

ומאיפה, כדי שזה יהיה קצת חצי לעוס כשמביאים את זה אחר כך

החוצה. כשזה מבוסס.

נחום אסד:

אז אני רוצה רגע להגיד לכם,

זהבה תנא:

אני לא יודעת איך זה עובד כאן, כן.

נחום אסד:

אפילו יכולה להציג את זה, את רוצה להציג את העניין של הקשר בין הועדה למדיניות האיגוד מקצועי לאגף לאיגוד מקצועי, שהם מסונכרנים אחד עם השני. מסתבר שכולם עובדים, לכולם מטרה אחת, רק אף אחד לא מעדכן את השני, וכשמדברים פתאום מגלים שכולם עובדים פחות או יותר,

ישראלה בן אשר, יו"ר:

באותו דבר.

נחום אסד:

באותו דבר ועם אותם כיווני מחשבה. וזה קרה בין הועדה למדיניות איגוד מקצועי לאגף לאיגוד מקצועי, סביב נושא שאת העלית היום כדרך אגב, שעות עבודה גמישות, כן, לא, מתי כן, מתי לא, ואיפה מתחשבים, ואיפה כדאי לא לדבר ולשמור את המצב הקיים, כי בקריצת עין אתה משיג לפעמים תוצאה הרבה יותר טובה מאשר התוצאה הכתובה, אבל גם איפה להתנגד באופן נחרץ, תתארי לך שתעבדי 4 שעות היום ומחר יגידו לך 12 שעות כי אתמול עבדת רק 4 שעות, אז תפגעי אלף פעם, פעם אחת בשעות הנוספות, פעם שניה שאין לך חיים, פעם שלישית זה הילד בגן שאת לא יכולה, בקיצור מורכב. אבל,

חברה:

אחר כך אני רוצה להגיד,

נחום אסד:

אין שום בעיה. בכל מקרה מה שאני בא ואומר, עכשיו זה לא הנושא כנושא, אלא ההידברות בין כל הגופים שנוגעים אחד בשני מבלי שמסנכרנים אחד את השני, וזה קורה פה.

נחום אסד: אז בעניין של שעות עבודה גמישות, תתפלאו, יש התקדמות יפה ומשמעותית בין הועדה למדיניות איגוד מקצועי לבין האגף לאיגוד מקצועי, סביב גם התגובה של נעמת שהיא לא תגובה בכל מקרה. כי התגובה של נעמת לא היתה תגובה לעניין הזה של שעות עבודה, כי מה שנעמת אמרה.

אורלי ביטי: לא שאני יודעת מה מדובר שם, תסלח לי.

נחום אסד: אז אני רק אומר לך שנציגות נעמת שהיו שם מה שאמרו לא אמרו כלום. באמת, לא חלילה לקנטר, כי כולם היו, וכשאתה שומע אז אתה לא מבין.

מיסס ג'לגוליה: מה, מה הם אמרו שם?

אורלי ביטי: נחום, יושבות פה שתי חברות נעמת ואנחנו לא יודעות.

נחום אסד: כנראה שאתן לא בועדות האלה, או לא הכניסו אתכן לתוך העניין או לא סיפרו לכן, וזה מה שחבל. אבל בכל מקרה שתדעו שהאגף לאיגוד מקצועי עושה עבודה אמיתית יחד עם הועדה לאיגוד מקצועי.

נחום אסד: ועכשיו אני אומר בואו ניקח גם את הועדה וזה ישראלה העלתה, אני זימנתי את כל יו"ר הועדות, הם ישבו ודיברו ביחד, וסנכרון בין 3 ועדות או 4 ועדות שלנו בבינ"ה יכולות לעשות לא רע. אחת זה הועדה למדיניות איגוד מקצועי, שתיים זה ועדה למעמד האישה, שלוש זה ועדת הרווחה, וארבע זה ועדת כספים. למה ועדת כספים? כי כשאנחנו דנים על תקציב ההסתדרות, נעמת עכשיו קיבלה מיליון שקל תוספת, משהו שלא היה לפני. אבל כשמעלים דברים על השולחן אז קל יותר לעזור ולסייע.

אז אני אומר זו התחלה של דרך יפה. נתתי את זה כדוגמה למה שיתוף בין כל הועדות יכול לעשות טוב, ולא לתת לכל ועדה לרוץ בנפרד. ברגע שהיא רצה בנפרד, יכול להיות שלכולם מטרה זהה אבל לא יגיעו לתוצאה.

ומה שישראלה עושה, עושה את זה יפה מאוד, ובירכתי, לכן זימנתי את כולן, ומה שהיא מציעה לכן היום זה רעיון נהדר – זה לקחת את כל התכנים שאתם פה באים ולוקחים נציגות ומביאים אותה לועדה לאיגוד מקצועי, ואחר כך ממשיכים להרחיב את זה ומגיעים לגורמים שיש להם את האפשרות להגיע לממשלה קל יותר מאשר לנו, או להביא את זה לפתחו של יו"ר ההסתדרות ולהעלות את זה בדיונים או במו"מ, אפילו בהסכמים קיבוציים, אני חושב שזה מבורך. אם תצליחו לעשות צעד אחד, יותר טוב מאפס שאנחנו נמצאים בו.

נכון.

מרים פרקש:

נחום אסד: ותדעו, זו פעם ראשונה שועדה למעמד האישה קיימת בבינ"ה, וזו הזדמנות שלכם לעשות אותה ולעשות ממנה טוב, ואל תתייאשו, כל צעד הוא צעד יותר ממה שהיה.

זהבה תנא: הוא מקדם, בדיוק.

ישראלה בן אשר, יו"ר: אורלי, רצית?

אורלי ביטי: כן, אני רציתי להציע, מעלים כל מיני פתרונות ויש כל מיני עמדות, ואני רציתי להציע, למשל רציתי להציע שנעשה לנו מבחן כזה קבוע שכאשר מעלים הצעה עם פתרון מסוים צריך לבדוק איפה היא נעשתה. ברוב המקומות לא המצאנו את הגלגל, כבר עשו את זה באנגליה, בגרמניה, בצרפת, במקומות כאלה.

עכשיו למשל נושא של הגמשת שעות עבודה, חוץ מאשר אנגליה שנשבת על זה, ברוב המקומות זה גרם לכרסום רציני מאוד בזמן הפרטי של המשפחה.

נחום אסד: צודקת.

אורלי ביטי: אז השאלה אם אנחנו צריכות לעמוד מאחורי זה, או צריכים וצריכות, או לא. צריך להסתכל על זה, והגוף, הידע הזה חסר לנו,

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

ישראלה בן אשר, יו"ר:

או.קי.

אורלי ביטי:

או שלא חסר לנו. אבל הוא לא מונח
כאן על השולחן.

נחום אסד:

כי הוא היה בועדה למדיניות איגוד
מקצועי.

אורלי ביטי:

אני למשל, אני באה מהאיגוד
המקצועי, או.קי., המקצוע שלי זה
דיני עבודה, זה לפני נעמת לפני הכל, אני באה מהנושא של משפט
עבודה קיבוצי, ולכן זה משהו שאני כן מתמצאת בו, ואני אומרת לכם
אני באופן אישי נגד הגמשה.

ישראלה בן אשר, יו"ר:

או.קי., אז לכן אני שואלת, שאלתי
פה מי מחברות הועדה, את במקרה

הזה חברת ועדה,

אורלי ביטי:

אז אני מאוד רוצה להיות,

ישראלה בן אשר, יו"ר:

אני אשמח.

אורלי ביטי:

כן, אז הצבעתי.

ישראלה בן אשר, יו"ר:

בסדר. רציתי שישמע לפרוטוקול. אז
אורלי את מוכנה,

אורלי ביטי:

ומהחיוך של נחום, כנראה שכך אמרו
גם בועדה לאיגוד מקצועי.

נחום אסד:

ולא רק זה, גם פרסמתי את זה באתר
ההסתדרות כהחלטה של הועדה,
שאומרת באופן חד משמעי שהיא קודם כל נגד, נגד, אבל כשרוצים
לדבר על נושא פרטני, אמרתי לפעמים קריצת עין ודברים לא כתובים
הרבה יותר טובים מהכתוב.

חברה:

אני רוצה לשאול משהו.

ישראלה בן אשר, יו"ר:

או.קי., רגע, שניה,

נחום אסד:

את תראי שזה יותר טוב.

אורלי ביטי:

כן, לגמרי. לגמרי.

ישראלה בן אשר, יו"ר:

או.קי.

אורלי ביטי:

ואני מביאה איתי את החלטות גוף
אחר שעלה פה קודם, נעמת.

ישראלה בן אשר, יו"ר:

או.קי., נעמת, או.קי. זה בדיוק
החיבור עכשיו, את יושבת על שני

כובעים. או.קי., מרים.

מרים פרקש:

אני חושבת שמה שהעלתה נוגה זה
לאו דווקא את הקטע של שעות
עבודה גמישות, שני מבינה בזה גם קלות, כי עבדתי גם באיגוד
המקצועי, כמזכיר איגוד מקצועי. מה שנוגה עמדה על זה, וזה גם
מתחבר לכל המחאה היום, גם של האבות, שהכוונה שיצליחו להגיע
למצב שפעם – פעמיים בשבוע הן האשה והן הגבר יגמרו בשעה ארבע.
אנשים רוצים את הזמן איכות עם הילדים,

אורלי ביטי:

לגמרי.

מרים פרקש:

לחנך אותם, לשחק איתם. איך אמר
איזה אבא אחד? אני לא זוכר מתי
נתתי לבן שלי נשיקת לילה טוב, אני בא הוא כבר ישן.

אז אני חושבת כשאמרת את הרשימה, שביטי פשוט התחילה כבר לדבר,
צריך לתת 3 – 4 דברים, לא 20, כי תפסת מרובה לא תפסת, ובאמת
למקד את הכל, להכין מסמך מסודר, ובאמת להביא אותו לישראלה
שתעלה אותו בועדה.

ישראלה בן אשר, יו"ר:

או.קי.

מרים פרקש:

אם תרצו גם איזה סיוע קטן עם
אורלי אני,

(חילופי דברים בין החברים)

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

אורלי ביטי: כן, מרים, אני מציעה שתצטרפי אלינו.

מרים פרקש: אורלי, את רוצה שאני אצטרף אלייך?

אורלי ביטי: בטח.

נוגה קלינגר: קודם כל היו שלושה דברים מה שאמרתי, לא עשרים,

מרים פרקש: לא,

נוגה קלינגר: סתם כדוגמה.

מרים פרקש: נכון, אבל, כן, זה לא היה,

נוגה קלינגר: יש עוד המון המון פיצ'יפקס, באמת, כשדיברנו, כשיצאנו למחאת העגלות גם דיברנו על זה שמשלמים על עגלה באוטובוס, זה גם מרגיז, עד היום זה מרגיז, אבל אנחנו לא מדברים על זה היום.

ישראלה בן אשר, יו"ר: או.קי., אז סיכמנו,

מרים פרקש: אז אני מוכנה גם,

נחום אסד: על מה? על מה?

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

(חילופי דברים בין החברים)

עגלה עולה כסף.

נוגה קלינגר:

אבל אם מקפלים אותה זה לא עולה.

אסתר קורדובה:אה, יופי, אז מחזיקים ילד בן חודש
ביד, באוטובוס נוסע, תאמיני לי ש-נוגה קלינגר:

(מדברות ביחד)

מאיפה את יודעת?

חברה:

אני יודעת ...

אסתר קורדובה:

את התיק פה, ועוד חבילת חיתולים.

נוגה קלינגר:אז אם ככה, את החלק הזה אנחנו רק
פתחנו ככה בשביל להמשיך הלאה,ישראלה בן אשר, יו"ר:

אנחנו ממשיכות.

אני כן רוצה להעיר משהו על נושא
של הגמישות, אני לא מבינה בזה, אנינוגה קלינגר:לא באה מדיני עבודה, אני לא עורכת דין, ההשכלה שלי היא תיאטרון.
השאלה היא שלי האם,

3.2.2013

נחום אסד:

התחביב שלי זה תופים,

נוגה קלינגר:

נו בסדר, לא,

נחום אסד:

אז בואי נעשה הצגה.

נוגה קלינגר:

אבל זאת ההשכלה שלי, זה לא, שוב,
 דיברתם את הזה. אני שואלת האם
 נושא ההגמשה לא כן יאפשר לנשים שהיום נחסמת להם האפשרות
 להתקבל בכלל לעבודות, האם זה לא יאפשר להם לעבור על איזושהי
 מסוכה?

נחום אסד:

נוגה, אפשר להגיד לך משהו?

נוגה קלינגר:

כן.

נחום אסד:

נוגה, זה מסוכן, אבל הייתי אומר
 אפילו מסוכן מאוד, זאת עמדתך,

נוגה קלינגר:

או.קי.

נחום אסד:

אבל אפשר להגיע לכל מיני הסכמות
 שלא חייב לכתוב אותן, אבל אני
 חושב ששעות עבודה חייבות להיות ברורות, אחרת תאבדי את
 המשפחה לגמרי.

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

נוגה קלינגר:

או.ק.י.,

ישראלה בן אשר, יו"ר:

נוגה, אני אגיד לך משפט אחד,

נחום אסד:

עכשיו, רגע, עוד משפט אחד, וזה,

אני פשוט אני בורח, אני מצטער, אני

חייב לזוז. יש דבר אחד שההסתדרות התחילה לדבר עליו, זה בקטנה,

אני מקווה שזה יתפוס תאוצה, מדברים גם על עבודה מהבית, התחילו

ככה בקטנה,

מרים פרקש:

בהייטק.

נחום אסד:

אם זה יתפוס זה עושה מהפכה

עולמית, בסדר?

חברה:

גם בזה יש הרבה בעיות.

(מדברות ביחד)

ישראלה בן אשר, יו"ר:

גם לזה יש, בדיוק.

נחום אסד:

יש, אבל,

(מדברים ביחד)

חברה:

אנשים ... היום מזה.

נחום אסד:

אני יודע, אבל זה חשוף.

ישראלה בן אשר, יו"ר:

אז בואו, אנחנו רוצים פשוט,

אורלי ביטי:

נוגה, אני אגיד לך משפט אחד, כל העקרון, כל העקרון של דיני עבודה על רגל אחת, או.ק.י? דיני עבודה הם לא דיני חוזים, כל העבודה שהסתדרות עשתה, וכל האיגודים המקצועיים באירופה, חוץ מאשר במדינות האנגלוסכסיות, ושם מצבנו הכי גרוע דרך אגב, הם נועדו להחריג את דיני העבודה מדיני החוזים, למה? כי הצדדים הם לא שווי כוח, המעסיק תמיד יש לו יותר כוח. אז כדי לאזן את הכוח של המעסיק, יש חוקי עבודה שהם קשיחים ולא ניתן לוותר עליהם, ותומכים בזכות ההתארגנות וכן הלאה.

עכשיו, ככל שאת מכניסה יותר גמישויות את מחזירה כוח לידי המעסיק.

ישראלה בן אשר, יו"ר:

אז זאת הסיבה שאתן גם תשבנה יחד

בניסוח של המסמך, ובאמת, אין לנו

הרבה זמן, אנחנו רוצים להגיע למעשה לוועדה לאיגוד מקצועי כבר עם משהו הרבה יותר מובנה, כדי לא להתחיל לספר סיפורים, אלא קצת יותר ברור וקצת יותר מובנה, עם קצת יותר הצעות. ואנחנו אחר כך גם נסכם.

3.2.2013

אורלי ביטי: ואגב, אני מכירה את המודל של אינטל, והוא לא מוצע לגברים, ברגע שמציעים לנשים ערוץ, track, שלא מוצע לגברים, אז בסופו של דבר, יש על זה מחקרים בארה"ב, בסופו של דבר זה פוגם בהתקדמות שלהם.

ישראלה בן אשר, יו"ר: או.ק., אז אם ככה, זו נקודה אחת שסיכמנו אותה, ואנחנו אחר כך נדבר בנפרד, קצת אחרי זה ככה נתאם תאריכים, לו"ז, חומרים, ולזוז קדימה, אנחנו נגיע לזה.

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

יום המשפחה

ישראלה בן אשר, יו"ר: עכשיו, ככה כאתנחתא, בין לבין אבל מאוד קשורה, יום ראשון ב- 10 בפברואר הוא ל' בשבט, ו-ל' בשבט מוכר היום כיום המשפחה, אבל אני רוצה קצת לספר לכם על השורשים הקודמים.

יום המשפחה הוא בעצם פיתוח של מה שנקרא יום האם, ואני חושבת שרבות מאתנו,

מרים פרקש: בחיפה התחילו עם זה.

ישראלה בן אשר, יו"ר: אז תיכף אני מזכירה את חיפה.

מרים פרקש: אבא חושי.

ישראלה בן אשר, יו"ר: רגע, אשתו. היום הזה נחגג לראשונה שימו לב, ביוון, וידוע כחג של ריאה אם כל האלים, בעלה של ריאה, קרונוס, פחד מאיבוד שלטונו לאחר שנובא לו שיודח בידי בנו, ולכן נהג לבלוע את ילדיו בזה אחר זה מיד לכשנולדו.

כאשר נולד בנה השישי, זאוס, נתנה ריאה לבעלה אבן עטופה בד, במקום בנה, קרונוס בלע את האבן והיה בטוח כי בלע את בנו.

ישראל בן אשר, יו"ר: כך הצילה ריאה את בנה, שהגשים את הנבואה, הדיח את אביו והפך למלך האלים. בבריטניה של המאה השבע-עשרה חגגו את יום ראשון של האמהות ונאכלה עוגה מיוחדת שנקראה "עוגת האם".

עוד כמה, עוד מאתיים שנה לאחר מכן, בארצות הברית, מתפתח מושג שנקרא יום האם, במחצית השניה של המאה התשע עשרה לציון פועלן של נשים בכלל ושל אמהות בפרט.

פעם ראשונה שחגגו את היום הזה היה בשנת 1908, במדינת מערב וירג'יניה, כשאשה בשם ג'רביס ביקשה מהנשיא לקבוע יום מיוחד באופן רשמי עבור אמהות, ואכן הנשיא וודרו וילסון ב- 1914 מכריז על יום האם כעל חג לאומי, נקבע ליום הראשון השני בחודש מאי, זה נכון בארצות הברית חוגגים את זה בחודש מאי.

בארץ צוין יום האם לראשונה בשנת '45. העיר הראשונה בארץ בה נחוג יום האם היתה חיפה, לאחר שחנה חושי, אשתו של אבא חושי, אז ראש העירייה, שהיתה ראש ארגון אמהות עובדות בחיפה, אמהות עובדות – נעמת של היום, ככה בוורסיה הקודמת, היא שמעה על החג בארצות הברית, והיא הביאה להנהלת העירייה ב- 31 באוקטובר 1951 את ההצעה כדלקמן:

מתוך מגמה לשנות במידת מה את המצב החברתי בישוב, ולרומם את מצב הרוח בעיר, עלה בדעתי לערוך, יש שם איזושהי מילה לא מזוהה, (אימפרזה) שתבטא ביום האם. התייעצתי לשם זה עם חוגים שונים וארגוני נשים, מחנכים, מנהלי בתי ספר וכו'.

ישראלה בן אשר, יו"ר: כוונתי היא שנקבע יום מסוים בשנה, למשל: יום חנה ושבעת ילדיה, שישמש יום האם. באותו יום ישותפו הבנים והגברים בהנהלת משק הבית ויגישו מתנות לאימהות. כציר מרכזי תשמש חנוכה גן ציבור בהר הכרמל שיקרא גן האם. מוכר לכולנו.

מרים פרקש: כן.

ישראלה בן אשר, יו"ר: האמהות תטענה עצים באותו יום, ובערב יתקיימו בכל רחבי העיר מסיבות ונשפים. זאת היתה ההצעה.

התאריך נקבע ע"י אבא חושי ל- כ"ו בכסלו, היום השני של חנוכה, והאגדה מספרת שיום האם נקבע ליום זה משום שזה היה יום הולדתה של אמו של אבא חושי.

מאוחר יותר אומץ הרעיון ע"י ערים אחרות. בשנות השמונים והתשעים של המאה העשרים נחוג יום האם בט"ו בשבט. כיום מצוין יום האם ב-ל' בשבט, היום שבו נפטרה הנרייטה סולד, אעפ"י שלא היו לה ילדים היא היוותה דמות אם לרבים מהילדים שעלו לארץ מהמסגרות השונות.

במסגרת הנטיה לשוויון בין המינים החלו מדינות רבות לציין גם את יום האב. בארצות הברית נחוג יום האב לראשונה ב- 1908, כאשר זה גם כן עבר מוירג'יניה המערבית, שם שני הימים הוצעו לזה, ועבר הלאה לרחבי המדינה.

ישראלה בן אשר, יו"ר: אשה בשם סונורה סמארט דוד
הושפעה ממאמציה של ג'רביס להפוך
את יום האם לחג רשמי, והציעה לחגוג לאביה, חייל יוצא מלחמת
האזרחים האמריקנית שהיה חד הורי לששה ילדים. יום האב נחגג בדרך
כלל בארצות הברית ביוני. מאי זה האם, יוני זה האם. יום האב
הראשון שנחגג היה ב- 19 ביוני 1910. הוא הפך למסורת בארה"ב
ובמדינות רבות אחרות.

אצלנו החלק של השוויון בא לידי ביטוי ביום המשפחה, לא יום נפרד
לאם ויום נפרד לאב, אבל ככה זה בהמשך.

נוגה קלינגר: זה מתאים לנו, כשיש סוף סוף יום
אחד לאשה, הגברים ישר לוקחים בו
חלק.

(מדברות ביחד)

ישראלה בן אשר, יו"ר: יש לנו ...

חברה: ישר בוכים וזה.

חברה: הם נוטלים בו חלק, שותפים פעילים.

(חילופי דברים בין החברים)

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

אז זה היה ככה אתנחתא, אני אעביר
לכם,

ישראלה בן אשר, יו"ר:

לא הבנתי למה את מתלוננת, הרי
ביום אתן יוצאות להתפלל ואנחנו

נחום אסד:

שוטפים כלים ועושים ספונג'ה.

(חילופי דברים בין החברים)

אצלי זה קורה בבית.

נחום אסד:

אז זאת היתה אתנחתא קצרה בין
המעברים, שבעצם עניינה הוא אותו
עניין, אמהות, הורות, יום, לציין, לא לציין.

ישראלה בן אשר, יו"ר:

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

משפחה עובדת

ישראלה בן אשר, יו"ר: אני רוצה לעבור לנושא השני, שהאורחות שלנו נמצאות כאן. אני שמחתי שכיו"ר ועדה נתקלתי יחסית די מהר, על ההתחלה של פעילות הועדה בהזדמנות נהדרת להציג נושאים מהשטח, צורך, דברים שיעלו פה לדיון, דברים שנוכל להעביר הלאה, כמו שאנחנו עושות עם הנושא הזה של משפחה עובדת, ובעצם האורחות שלנו הן סייעות, ותיכף יציגו את עצמן ויסבירו מה בעצם הנושא שהן רוצות להעלות אותו.

הסייעות הכינו דף עמדה שמופץ כרגע ביניכן. מי מהדוברות מדברת?

גבי מלצר: אני.

ישראלה בן אשר, יו"ר: בבקשה. ואחר כך יש לנו נושאים נוספים.

נחום אסד: ביי לכם, להתראות.

ישראלה בן אשר, יו"ר: תודה נחום.

נחום אסד: בכיף.

ישראלה בן אשר, יו"ר: או.קיי, בואי תציגי את עצמך.

גבי מלצר: אני גבי מלצר, אני סייעת בגן רב גילי, ילדים מגיל 3-6. יש לנו 30 ילדים במועצה אזורית דרום השרון במושב אדנים. אני גם אשמח להתחיל מקצת היסטוריה. וההיסטוריה אומרת שב-1959 קבעו את החוק של הסייעות, חוקת העבודה של הסייעות, מאז לא השתנה שום דבר. מאז לא השתנה שום דבר. אז ככה,

אורלי ביטי: חוקת העבודה לעובדי הרשויות המקומיות.

גבי מלצר: כן, אבל ההגדרה של הסייעות בתוך החוקה,

מרים פרקש: לא השתנתה מ- '59.

גבי מלצר: לא השתנתה מ- 1959. עכשיו, כשהסייעת התחילה לעבוד כעוזרת והיתה אמונה יותר על ניקיון וסידור התחיל מהפך והתחיל שדרוג והשתנו סדרי העבודה ואנחנו עוברות הכשרות של 400 שעות כדי להוות דמות פדגוגית בגן. ואנחנו משתלמות חדשים לבקרים בכל מיני נושאים. שינו את השם שלנו מעוזרת לסייעת, אבל בפועל לא השתנה יותר מדי, מעבר לדרישות שהולכות ונערמות על כתפינו.

מה שבגדול אנחנו מבקשות לציין, זה קודם כל שאנחנו סקטור נשי גדול, בהסתדרות יש 30,000 סייעות שהן חברות,

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

מיסם ג'לגוליה:

עובדות, עובדות ברשויות.

גבי מלצר:

כן, חברות הסתדרות. כן, יש עוד שהן לא, יש סייעות שילוב, יש קטגוריות של סייעות. עכשיו, בעוד אנחנו עוסקות הרבה בחינוך, אנחנו יושבות עם קבוצות, יש לנו עבודה פדגוגית בנוסף לעבודות האחרות, כל התנאים הנלווים שלנו נותרו, השבוע עבודה שלנו הוא,

אורלי ביטי:

כמה שעות שבועיות?

גבי מלצר:

מוגדר בחוק בגלל שאנחנו בדירוג המנהלי, 42.5.

ישראלה בן אשר, יו"ר:

ולא כנשות חינוך, כן.

גבי מלצר:

אז זה אבן הנגף הראשונה, זאת אומרת להגדיר את תפקידה של

הסייעת, את משך, את,

אורלי ביטי:

את שבוע העבודה שלה.

גבי מלצר:

את שבוע העבודה שלה ל- 35 שעות שבועיות,

אורלי ביטי:

כמו גננות.

3.2.2013

גבי מלצר:

כמו גננות.

(מדברות ביחד)

גילי אלון:

... המערכת הפורמאלית של ...

אורלי ביטי:

ובטח גם אין לכן את חופשת הקיץ.

גבי מלצר:

לא, אין. עכשיו, חופשות, השחיקה שלנו היא אותה שחיקה, אנחנו עובדות עם הילדים לאורך כל השנה, אנחנו מחויבות בגלל שאנחנו בדרך המנהלי לעבוד גם בחופשים.

מחלות מקצוע, אני מדברת לא פחות מהגננת, אני מרימה את הילד, הגב יכול להיתפס לי, אבל אין מחלות מקצוע.

אורלי ביטי:

אני בטוחה שאם תגיעי לביטוח לאומי, חס וחלילה שלא תגיעי,

גבי מלצר:

הגעתי, עם ניתוח במיתרי הקול, מצב מאוד קשה, לא הוכר כי אני אשת

מנהלה ולא אשת ...

(מדברות ביחד)

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

אורלי ביטי: את סייעת, קשה לי להאמין, מי ייצג אותך?

(חילופי דברים בין הנוכחות)

חברה: אבל זה לא צריך להגיע לזה.

אורלי ביטי: חד משמעית.

גבי מלצר: זו הנקודה, זה בדיוק העניין, שזה לא צריך להגיע לזה, זה צריך להיות ברור ומובן, ושוב, זה לרווחת הילדים של כולנו, הנכדים שלנו.

יש בעיה מאוד קשה ברשויות המקומיות, בין רשות לרשות, עיריית ת"א, מועצה אזורית דרום השרון, מועצה אזורית גזר, כל אחד יש להם תנאים אחרים, תנאי העסקה שונים.

מרים פרקש: עשו שינויים כל השנים, אני יודעת בעיריית חיפה.

גבי מלצר: נכון.

מרים פרקש: הספר רק מתמלא כל הזמן ואין משהו סגור, כל הזמן זה דינמי.

גבי מלצר: הלוואי עלי עיריית חיפה.

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

אגב יש עוד גופים, נגיד עובדי
מעבדה בבתי ספר הם בדיוק באותה

אורלי ביטי:

צרה שלכם,

לבורנטים.

חברה:

לבורנטים, אבל הם פשוט לא גדולים
מספיק.

אורלי ביטי:

כן, נכון, נכון. עכשיו, יש משהו שאני
רוצה להעלות באופן אישי, אנחנו

גבי מלצר:

מונות 30,000 משלמות,

(חילופי דברים בין החברות)

משלמות מסי הסתדרות ואין לנו
איגוד מקצועי. יש סקטורים, יש

גבי מלצר:

סקטורים שהם מאוד קטנים, כמו 4,000 עובדים בנמל אשדוד, שהם
מאוגדים באיגוד מאוד מאוד חזק, אז אני חושבת שזה המקום לבוא
ולבקש.

יש עוד בעיה קשה של הסייעות, זה שיש סייעות שעובדות ברשויות,
כשהרשות מהווה קבלן עבודה.

עובדת דרך העמותות כאילו, חברות,

אורלי ביטי:

3.2.2013

גבי מלצר:

כן, כן. עכשיו, הן לא מאוגדות, הן איזשהו משהו שמנסים להצניע ולהדחיק ולהחביא, והמצב שם יותר קשה. אני חושבת שזה הזמן לציין גם שכל מה שסיפרתי לכם עלינו, על עובדות הרשויות המקומיות, בסקטור, במגזר הערבי, המצב הרבה יותר גרוע.

חברה:

נכון.

גילי אלון:

אני מבקשת להוסיף כמה פרטים, שוב, כפועל יוצא של חוקת העבודה, שהסייעת התחילה בשבע וחצי עד שמונה לבדה ולקבל ילדים, באמת לא היו הרבה אמהות עובדות, והסייעת היתה צריכה להתמודד עם, אני יודעת מה, בגן של 35 ילדים, שזה בישראל זה התקן, אז אולי היו 5 ילדים.

היום, נכון להיום רובנו מתמודדות לבד, משבע וחצי עד שמונה, עם גן בתפוסה של 90% עד שהגננת מגיעה. אני חושבת שאנחנו צריכות לקבל גם את ההורים עם הילדים, גם התקשורת, גם לשמור על הילדים, זה פשוט זה מצב בלתי אפשרי, אסונות קורים, ילדים בורחים, כלומר דברים קורים.

כמו שמשרד החינוך מגדיר בחוזר מנכ"ל משרד החינוך שבכל שעות פעילות הגן אמורים להיות שני אנשי צוות, אז אני לא מבינה, היום איך זה מתחיל רק משמונה ולא משבע וחצי, זה דבר ראשון.

גילי אלון: דבר שני, כל הרפורמות המצוינות שיש בישראל במהלך כל השנים, שוב, הסייעות נופלות בין הכסאות כי אנחנו בעצם התקן זה ממשרד הפנים, של הסייעת. השלטון המקומי הוא זה שבעצם משלם לנו, הוא המעסיק שלנו. משרד החינוך זה שמעבירים לו את הכסף עבורנו.

אנחנו בסופו של דבר מרוב שיש לנו אנשים שבוחשים בצלחת, אין לנו אמא, אין לנו אבא, אין לנו הגדרה אחת. שוב, ההגדרות בין משרד החינוך זה כמו פינג-פונג, היינו בועדת החינוך של הכנסת, והיה פשוט שיח שם הזוי לחלוטין, שממשרד החינוך לשלטון המקומי העבירו מי זה שכותב את הנוהל עבור הסייעות. כלומר זה אמר לזה, וזה אמר, כלומר, המצב היום הוא באמת באמת בלתי אפשרי.

אנחנו כבר לא אותן סייעות מנקות, אנחנו היום נדרשות בגלל הרפורמות גם של אופק חדש, לא רק לקבל את הילדים בני שנתיים ושמונה חודשים ואיכשהו להכניס אותם לאיזושהי עבודה שוטפת של הגן, כי אנחנו לא יכולים להתפנות עם סייעת אחת וגננת לטיפול הפיזי, אלא לתת להם איזשהו כלים לעצמאות, ומצד שני אנחנו נדרשות לעבוד איתן בקבוצה, להתקדם הלאה.

אף אחד לא רוצה לקחת את הדגל הזה ולהגיד – או.קיי, בואו נעשה הסדרה של עניין המקצוע, אם היום גננת נדרשת לארבע שנות לימוד, למה שהסייעת לא תעשה את השנה, שנתיים, על תקן של כמו טכנאי או הנדסאי, או משהו שזה יהיה, שזה יהיה משהו בתוך החינוך הפורמאלי של המדינה?

גילי אלון: לא יכול להיות שאנחנו אחים חורגים, ואני מדברת פה מתוך זעקה של כאב. איך זה יכול להיות שבמדינת ישראל, מדינה כל כך מתקדמת, מערכת החינוך יש את החלק שמטפחים, משקיעים בו בלמידה, ואת הצד השני שפשוט הזנחה פושעת.

עכשיו, אנחנו אלה שמקבלות את הילדים ויושבות איתם. הרבה פעמים אני רואה בבאר-שבע, דו"ח טרכטנברג, נפתחו 50 גנים בשנה אחת, כל מי שהיתה מוכנה לבוא בשכר, שכר העבודה שלנו הוא פשוט מינימאלי, אני מהוותיקות שזוכות למאה אחוז משרה, היום גם זה דור א', דור ב', דור ב' זה 85%. מי ש-, כל אחת שהיתה מוכנה לבוא ולעבוד נתנו לה לעבוד.

בנות בחוסר השכלה והבנה בכלל על צורכי ילד, וגם, וגם מה גיליתי? שכשהולכים ועושים איזשהו משהו ומבקשים: או.קיי, תבואו עם איזושהי תעודה, מה מבקשים מהם? תעודת מטפלות של גיל אפס עד שלוש. לא נכון. לא נכון, אנחנו עובדות עם גילאי שלוש עד שש. זה בקשר לגן.

עכשיו, פנו אלי, אני חברת ועד עיריית באר-שבע ובקדנציה, זו קדנציה שניה, ולקחתי את תיק מעמד האשה, פנו אלי סייעות גם מהתחום הזה, גם בגלל שאני סייעת, וגם זה איזשהו מקצוע נשי, שאני אעזור להן לארגן, ופה אני, זה דבר מאוד חדש שלא סיפרתי, קורס הסמכה לחינוך המיוחד. הן גם נזרקות, הן לא מבינות את הצרכים הרפואיים, הפיזיים, השילוב.

3.2.2013

גילי אלון:

ויש פה, אני חושבת שזו נישה

שההסתדרות צריכה לקחת, משרד

החינוך לא רוצה להתעסק עם זה, הכנסת לא רוצה להתעסק עם זה.

אני חושבת שההסתדרות למען הדור העתידי, למען הילדים שלנו שהם העתיד של המדינה הזאת צריכה לקחת את זה בשתי ידיים, לעשות איזושהי רפורמה במערכת החינוך שתכלול את הסייעות.

ושוב, אני פה לא מדברת כבר על כסף, אני מדברת על משהו הרבה הרבה יותר עמוק. וברגע שהרפורמה תהיה, אז גם הכבוד, הסטיגמה, כאילו כל הדברים האלה יתרוממו, כולל השכר.

אז צריך, מישהו שיקח את המושכות וימשוך אותנו בכל הכוח ולהגיד: או.קיי, איפה שהממשלה נכשלה ולא היתה מספיק חכמה, אנחנו ניקח את המושכות ואנחנו נקדם את החינוך שמתחיל באמת מגיל אפס עד שלוש, והיום החינם זה מגיל שנתיים ושמונה חודשים, שלוש עד שש, בגיל הרך, אז אנחנו עם כל הכוח פשוט נשקיע גם בתחום של מקצועיות וכל מה שצריך לטובת הילד. אני מקווה שזה המקום הנכון לזעקה שלנו מהשטח.

נטע לוי:

אני אשמח אם יש זמן. אני אשמח

להוסיף כמה מילים. אני נטע לוי, אני

עורכת דין שמלווה את גילי ואת גבי ואנדראה כאן מהתחום של השילוב ילדים עם צרכים מיוחדים בחינוך הרגיל, אנחנו מלוות אותן בעמותה כליווי בעצם של פעילות ציבורית, משפטית, לא כארגון יציג כמובן.

נטע לוי:

מה שאנחנו עדות לו היום באמת בירושלים הנושא של הסייעות הצהרונים, זה חלק מההשלכות שהיו עם הגרעין החיובי של ועדת טרכטנברג שהיו שם הרבה גרעינים חיוביים באמת, בין השאר של הצהרונים המסובסדים לגילאי שלוש עד תשע, וזה התחיל השנה באשכולות אחד עד שלוש, בערים, ברשויות המקומיות החלשות סוציו אקונומית, ופיילוט בעיר הגדולה הראשונה זה ירושלים, וזה מתחיל עכשיו, ושם מתחילות הבעיות.

עכשיו, אז מה שקורה שם בעצם, זה שבעצם שם זה סייעות שהיו ב-, היו סייעות צהרונים, בצהרונים פרטיים, ועכשיו עוברות בעצם לפורמט העבודה החדש תחת הקבלן, דרך הרשות המקומית, ובעצם הורדה משמעותית של השכר, ושם הן לא היו מאוגדות ע"י ההסתדרות, ועכשיו הן התאגדו דרך כוח לעובדים, הסייעות של ירושלים.

עכשיו, מדובר בעצם בסייעות מסוג קצת אחר,

אסתר קורדובה:

הן לא מאוגדות בהסתדרות, אלא,

נטע לוי:

הן לא היו מאוגדות בכלל.

אסתר קורדובה:

הן אצל איתי סבירסקי אני מבינה.

נטע לוי:

כן,

אסתר קורדובה:

כוח לעובדים.

3.2.2013

נטע לוי:

הן עכשיו התאגדו ממש לפני שבוע
וחצי עם כוח לעובדים והן עושות

הרבה,

אסתר קורדובה:

שזה קליניקה משפטית באוניברסיטת
ת"א.

נטע לוי:

הן מאוגדות ע"י כוח לעובדים,

אסתר קורדובה:

אני יודעת,

נטע לוי:

הקליניקה מלווה את הכוח לעובדים.

אסתר קורדובה:

איתי מלווה אותן, סבירסקי,

נטע לוי:

נכון.

אסתר קורדובה:

הבן שלי עשה שם, גמר משפטים והוא
למד שם.

נטע לוי:

אז אנחנו, מה שקורה שם, זה באמת
גם, גם כן אפשר לראות בהחלט את
האהדה הציבורית שיש לנושא הזה, כי אין ספק, זה משהו ברור שזה
עניין של קונצנזוס שהחינוך הוא דבר מאוד חשוב, והחינוך לגיל הרך
הוא דבר מאוד מאוד חשוב, זו מוסכמה.

נטע לוי:

השלב הבא זה העובדות בחינוך לגיל הרך, ובחינוך המיוחד, ושם בעצם אין את החשיבה של הצעד הבא של היישום של ועדת טרכטנברג גם בנושא של חינוך חינוך מגיל שלוש, וגם בנושא של הצהרונים.

אנחנו רואים את זה בפגיעה גם בסייעות הגנים ששם מיושם הנושא של הצהרונים. למשל הבוקר דיברתי עם רמונדה מחמיד, סייעת מאום אל פחם, חברת נעמת, גם היתה אמורה להגיע הנה היום, היא חולה, אז היא סיפרה שבאום אל פחם בעצם הסייעות של הגנים, זה השפיע עליהן, אמנם הן לא עובדות עד ארבע, גם לא התאפשר להן, זאת אומרת לא אפשרו להן, הן דווקא חלק רצו להאריך את יום העבודה, לעבור לצהרונים, לקבל את התוספת, אבל לא מאפשרים להן, אבל בפועל מה שקורה זה שבעצם נדרשת מהם יותר עבודה, כיוון שיש שם תוספת של צהריים, של ארוחת צהריים, והצוות המחליף, יש בעצם חוסר תיאום, ושוב, עוד ועוד ועוד אחריות ועוד בעיות שנופלות על הסייעת בפועל.

גילי אלון:

בבאר שבע כדרך אגב סייעות נדרשות להמשיך את יום העבודה, במידה והן לא מסכימות, חד משמעית מעבירות אותן לגן שכרגע אין צהרון, אבל בשנת 2009 לפי דו"ח טרכטנברג, כל מערכת החינוך בעצם עד גיל תשע יעבדו יום לימודים ארוך.

נטע לוי:

עד 2016.

גילי אלון:

2016, סליחה.

נטע לוי: אז גם גילי כבר נתקלה בעצם בדרישה הזאת, בעצם זו הרעת תנאים. עכשיו, העניין הוא שזה דוגמה לאיזושהי בעיה שנוצרה ברמה הארצית ושאין לה מענה.

הסייעות שבעצם פנו לאיטח מעקי לפני שנה וחצי, זה היה בערך סביב תקופת המחאה והעליה של המודעות של הרבה קבוצות באוכלוסיה לזכויות שלהם, לצרכים שלהם, ולכוח שיש למחאה חברתית ולפעילות, אז הם בעצם דיברו על זה, על העדר המענה בתוך ההסתדרות, ואנחנו בעצם גם יצרנו את הקשר עם ישראלה, גם, אנחנו היינו רוצות בעצם להגיע למצב של נציגות סייעות קבועה ומשוריית גם בועדים המקומיים, שאין בהרבה מאוד רשויות מקומיות, את מי שאתן רואות כאן הן כן חברות ועד, וזה גם חלק מהסיבה שהן כאן ושיש להן כוח ויש להן מודעות ויש להן את היכולת לבוא ולהיות חזקות ולייצג את הדברים, אבל גם נציגות ברמה הארצית, כדי שתתן מענה לבעיות כאלה שהן בעיות תכופות, הן כל הזמן קורות. זה פחות או יותר ככה על רגל אחת.

עוד דבר קטן אחד, במאי האחרון היה הסכם תוספת שכר לעובדי הרשויות המקומיות, עם תוספת שכר גם, סעיף סייעות, שזה היה מין צ'ופר כזה שנתנו לסייעות, התחילו להרגיש כאן את השטח מתחיל להתלהט, והסייעות קיבלו את התוספת 10%, זה ממש סעיף סייעות, ככה זה נקרא.

עכשיו, ה- 10% האלה הם כביכול כיום הדבר שכביכול אמור להשתיק אותנו, להשתיק אותנו, כי קיבלתן את המתנה מהשמים,

מיסם ג'לגוליה:

אבל חלקן 10% זה לא ...

(מדברים ביחד, חילופי דברים בין החברות)

חברה:

וגם הרבה גם את זה לא קיבלו.

נטע לוי:

אז קודם כל נאמר מראש שכל הסייעות, זה יחול על כל הסייעות, וזה לא חל על סייעות השילוב, סייעות השילוב הן תמיד בין הסייעות שהן ברמה אחת יותר נמוכות, למרות שגם הן חברות הסתדרות, ברובן, סייעות, אנדראה היא סייעת שילוב, אבל היא בת"א, אז עיריית ת"א היא מהמשודרגות יותר והמשדרגות יותר, אז היא כן קיבלה. אז הרבה מאוד סייעות שילוב בעצם הופקרו מחוץ לתוספת הזאת.

ובנוסף לזה, זה לא הכל, כי באמת התוספת הזאת של ה- 10% זה גם משכר היסוד, וגילי וגבי כאן, ואנדראה, יכולות לספר לכן מה זה התוספת הזאת, אצל אנדראה, אם יורשה, אני ראיתי את התלוש שלה, זה 130 שקלים, אצל גילי זה 280,

(חילופי דברים בין החברות)

נטע לוי:

זאת אומרת שעל זה מדובר, וזה לא מה שמספק. מה שגבי אמרה זה הצרכים האלה הנוספים של שעות העבודה, של החופשים וכן הלאה, זה בעצם הצרכים.

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

מה שכר היסוד שלהן?

זהבה תנא:

זה עניין של ותק וזה עניין של,

ישראלה בן אשר, יו"ר:

(חילופי דברים בין החברות)

עכשיו, אני רוצה להגיד עוד משהו,

גבי מלצר:

(חילופי דברים בין החברות)

אני מבחינת השכר / השכלה הגעתי
למכסימום.חברה:מעבר לזה מה שקורה עם הסייעות,
הן מדברות כל הזמן על הגנים, שזה
נושא אחד בתוך הסייעות, סייעות שילוב זה משהו אחר לגמרי זאת
אומרת.אנדראה פרדמן:

מה זה סייעות שילוב?

חברה:סייעות שילוב זה סייעות כמוני
שמשלבים ילדים עם בעיות שהם ...אנדראה פרדמן:

(חילופי דברים בין החברות)

חינוך מיוחד.

חברה:

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

אורלי ביטי: ילדים נמצאים במסגרת הרגילה, אבל הם לא יכולים, אז מצמידים להם סייעת,

(מדברות ביחד)

חברה: ילדים אוטיסטים, כאלה?

אנדראה פרדמן: כן, אבל הם משולבים בכיתות רגילות, בבתי ספר רגילים, זה העניין, יש גם סייעות לחינוך מיוחד בבתי ספר לחינוך מיוחד שכל הילדים שם, זה בית ספר לחינוך מיוחד.

גילי אלון: השכר המשולב שלי זה 3,181, וזה מדובר על ותק וזה מדובר,

(מדברות ביחד)

חברה: 17 שנות ותק.

אורלי ביטי: זה שכר משולם?

גילי אלון: כל השאר זה השלמת הכנסה ו-,

חברה: שכר היסוד.

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

באיזה היקף מישרה?

אורלי ביטי:

מאה אחוז.

גילי אלון:

גם אופק חדש, עם כל הכבוד, הגנות

גבי מלצר:

קיבלו 17%. עכשיו, זה לא חלילה

שאני משווה, אבל 17% ממשכורת X. לנו נתנו 5% מהמשכורת הזאת.

משכר היסוד.

ישראלה בן אשר, יו"ר:

(חילופי דברים בין החברות)

זה ברור שכל תוספת שהיא אחוזים

אורלי ביטי:

לא עובדת לטובת ה-,

לפי מה שאני הבנתי, אני בעיריית

אנדראה פרדמן:

ת"א, אז,

מה?

מרים פרקש:

זה ברור שכל תוספת אחוזית לא

אורלי ביטי:

עובדת לטובת המשכורות.

לא, אז לפחות באחוזים אם זה היה

גבי מלצר:

נשאר אותו דבר. גם פחות אחוזים

וגם, למה לא 17%?

3.2.2013

(חילופי דברים בין החברות)

אנדראה פרדמן: אמנם אני בעיריית ת"א, ובאמת בעיריית ת"א אחרי שאני שומעת סיפורים אנחנו במצב מצוין, אני אפילו צריכה להגיד תודה גם, אבל הרוב לא קיבלו, סייעות של שילוב לא קיבלו את ה- 10%.

זהבה תנאי: מה זה אחוזים? כמה זה?

נטע לוי: אצלה התוספת, אני פשוט ראיתי, התוספת של ה- 10% שלה זה 130, כי השכר היסוד שלה זה 1,300 שקל. סייעות שילוב לא מועסקות במשרה מלאה.

אנדראה פרדמן: בדיוק, אותי לא מעסיקים בתור משרה מלאה, ואין לי את האפשרות לעשות משרה מלאה, ואין לי אפשרות גם לעשות שעות נוספות.

(חילופי דברים בין החברות)

ישראלה בן אשר, יו"ר: אני רוצה רגע שוב כינוס.

מרים פרקש: בדיוק.

ישראלה בן אשר, יו"ר: בעצם הדברים שהוצגו כאן בוועדה הם מציאות.

ישראל בן אשר, יו"ר: ברור שאנחנו לא יכולים להתחיל להציג כל מקרה פרטני לעצמו, וגם אין מצב שנוכל להשיג את כל הפסיקים והזה.

עכשיו, אני כבר נפגשתי איתן עם הקבוצה הזו פחות או יותר, ובעצם מה שאנחנו, מה ששוב אני מעלה כאן כהחלטה: א' – כבר דיברנו על זה שגם הנושא הזה יוצג יחד עם הועדה לאיגוד מקצועי, שוב, מאותה סיבה של פתיחת המניפה ושל הרחבת הדברים, ושיהיה לנו מקום ו-say כוועדה למעמד האישה, כי זה באמת סקטור שכולו נשים, 99.9, לא יודעת מה, הן סייעות.

אבל גם שם הייתי רוצה, ואני כבר ניסיתי במייל, תראו, אנחנו מבינות את הפן הכואב, שזה הרגש והכאבים האמיתיים, אבל כדי שאנחנו נתקדם ונקבל וניצור, אנחנו חייבות להיות מאוד ממוקדות, פרגמטיות, עם דרישות ברורות, עם הסברים קצרים, וכמה שפחות לנטרל את הקטע האמוציונאלי, לא שהוא לא חשוב, הוא לא מביא אותנו הרבה פעמים לשום מקום.

זה היה מעין ניסיון – בואו תציגו, עכשיו,

מרים פרקש: בעמוד השני הם כתבו את זה.

ישראל בן אשר, יו"ר: שניה. אחרי שהצגתן, אתן יודעות שב- 26 בפברואר אנחנו מגיעות לוועדה לאיגוד מקצועי, זאת ועדה מעורבת של גברים ונשים, של יו"ר ועדים, של כל מיני פונקציות כאלה ואחרות.

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

ישראלה בן אשר, יו"ר: שבו עם עצמכן ותחליטו מהם אותם דברים בסיסיים ועיקריים שאתן רוצות לקדם. כמו שדיברנו אז וגם פה על ה-, אתן נמצאות בועדים, בחלק מהמקומות בארץ, אבל הבעיות הן בעיות ארציות כוללות.

אורלי ביטי: אני רוצה להבין, כי אני ככה שומעת איזשהו זרם תת קרקעי במה שהן אמרו, אני רוצה להבין מה, כי אמרתן כן בוערת הקרקע או לא בוערת הקרקע, מה עשיתן? הרי אתן אומרות שאתן 30,000 נשים שמאוגדות בהסתדרות, או.קי., מה עשיתן עד היום מול הסתדרות המעו"ף כדי לקדם את העניין הזה? מה קרה עד היום?

ישראלה בן אשר, יו"ר: אז תיכף הן יגידו לך, אני רוצה פשוט לסגור את המשפט שאני התחלתי אותו.

אני חושבת שמאוד חשוב שאתן תגדירו את אותם דברים, שניים – שלושה, לא יותר מדי, כי עוד הפעם, הדברים החשובים שיקרו שאתן רוצות ותצאנה בדרישה.

אורלי ביטי: ישראלה, הדבר הראשון שהן יגידו לך הוא רוצות יצוג. הדבר הראשון שאני אגיד לך,

לא,

מרים פרקש:

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

אורלי ביטי:

שיש נטייה לא לפרק ועדים למיליון
סקטורים פנימיים, מכל מיני טעמים,

נכון מרים?

גילי אלון:

כיוון שיש את המאצילים בתוך
הרשויות המקומיות.

אורלי ביטי:

בסדר, אז מנסים לספוג סקטורים, לא
מתחילים לפתוח הכל מחדש. זו

שאלה של מדיניות.

(חילופי דברים בין החברות)

ישראלה בן אשר, יו"ר:

זו זווית חשובה שיכולה להעלות לכן
בועדה.

מרים פרקש:

דרך אגב אני מביאה דוגמה מעיריית
חיפה, היה ועד פועלים וועד עובדים
שנים, וכל אחד מהם היה מטאור, בקיצור כל אחד ייצג את העובדים
שלו, ולפני כמה שנים העבירו החלטה ויש ועד אחד עכשיו.

חברה:

מעולה, כן, אני יודעת.

אורלי ביטי:

אותו דבר באל-על, אותו דבר
בבנקים, אותו דבר, יש נטייה כללית.

אורלי ביטי: כי הפיצולים האלה בתוך ועדים בסופו של דבר לא תרמו ליכולת להתנהל. אז יש נטייה דרך אגב בעולם, רק בישראל יש כל כך הרבה תתי ועדים.

גילי אלון: אבל היום אנחנו הסייעות מונות מתוך הרשויות המקומיות, מתוך המעו"ף, כשליש מהעובדים.

אורלי ביטי: תשתלטו על הועד, נפלא,

מרים פרקש: בדיוק.

אורלי ביטי: תשתלטו על הועד.

גילי אלון: אי אפשר, זה בלתי אפשרי. אני אגיד לך משהו, היום כדי לבוא, חברת ועד, אני צריכה לקחת יום חופש על חשבוני, או שלהצהיר על מחלה או לעשות לא יודעת איזשהן קומבינות, כי אני לא יכולה לעזוב את הגן, גם כשיש ישיבות, ישיבות בשעות הבוקר, שכל העובדים הם יכולים לצאת, אני לא יכולה כי אני לא יכולה להפקיר ילדים.

כלומר המצב שלנו כבר מתחיל הרבה יותר נחות. ואז סייעות גם אין להן את הכוחות האלה להתחיל. את יודעת מה, כשמישהי חולה, את יודעת מה זה למצוא מחליפה?

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

גילי אלון: ולא תמיד יש, המון מגיעות חולות, את יודעת איך אנחנו עובדות בתוך המערכת הזאת? אנחנו פשוט לא הרצפה, אנחנו סמרטוט, אפילו לא מה שמוצג שמה,

אורלי ביטי: אני לא, אני לא נגד, אני אומרת, ישראל אומרת ...

(מדברות ביחד)

גילי אלון: עכשיו את שאלת, שאלת מה אנחנו עשינו,

(מדברות ביחד)

אורלי ביטי: אני, את רואה, יש לי שערות לבנות, אני כבר ראיתי כמה דברים בחיים.

גילי אלון: או.ק.י.,

אורלי ביטי: הדרישה הראשונה שתגידו, כי אתן רוצות להתמקד, אז אתן אומרות אוקי, אני אגיד הדרישה הראשונה אנחנו רוצות להיות מיוצגות כי אז מה שלא חשבנו עליו עכשיו נחשוב עליו בעוד שנה.

גילי אלון: אז אני רוצה להגיד לך,

אורלי ביטי:

זה ההיגיון אומר.

גילי אלון:

אני רוצה להגיד לך,

אורלי ביטי:

אני אומרת לך שזה הדבר הראשון
 שאם תשימו את זה בתור דבר ראשון
 זה יתקל בקשיים, לא בגלל שיש משהו נגד הסייעות, לא בגלל שהכל
 מחורבן וזה, אלא בגלל שזה מנוגד למגמה. זה פשוט מנוגד למגמה, גם
 בישראל ובעולם בוודאי. אוקי? ישראל היא חריגה במידת דיפרנציאציה
 שיש בועדים. בעולם זה לא עובד ככה.

גילי אלון:

אני אגיד לך את שני הדברים הכי
 חשובים, זה מקצועיות. אם אנחנו

נהיה קבוצה,

ישראלה בן אשר, יו"ר:

אני לא רוצה שתעני לה עכשיו,

(חילופי דברים בין החברות)

אורלי ביטי:

אל תעני,

ישראלה בן אשר, יו"ר:

אולי מעלה ...

(חילופי דברים בין החברות)

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

אל תעני,

אורלי ביטי:

(חילופי דברים בין החברות)

אורלי עכשיו כאילו היא הועדה
לאיגוד מקצועי, אומרת אתן מעלות

ישראלה בן אשר, יו"ר:

את זה,

אני אומרת לכם כי הייתי שם.

אורלי ביטי:

אורלי עשתה לכם סימולציה.

ישראלה בן אשר, יו"ר:

אני אסכם את זה, כי אני ואורלי,

מרים פרקש:

עכשיו, רגע, שאלתם מה עשינו, אז
לפני שנה וחצי שהיתה פה בהסתדרות

גילי אלון:

ישיבה מאוד חשובה בעניין עובדי הקבלן, שהכניסו פה את כל הועדים
הגדולים, אז אנחנו חברנו בנות מכל הארץ, עם חולצות אדומות
ושלטים, ופשוט התפרצנו פה לישיבה, ואז עופר עיני קיבל את שוק
חיו וראה,

עופר הוא עומד בזה.

אורלי ביטי:

נכון, בסדר. הוא ראה באמת שיש
קבוצה פה מאוד גדולה שמורכבת

גילי אלון:

מהצפון ועד הדרום,

גילי אלון: ובאותה ישיבה אמר שהוא לוקח את נושא הסייעות לטיפולו האישי. כך היה כשהוא נפגש איתנו באמת בשני מפגשים, וזה התוצר המצוין זה ה- 10% האלה שלא על זה אנחנו דיברנו, שזה באמת זה השתקה לחלוטין ולא לזה אנחנו ייחלנו.

(חילופי דברים בין החברות)

ישראלה בן אשר, יו"ר: הזמן שלנו רץ.

מרים פרקש: משפט מסכם. אני מצטרפת לדעתה של הקולגה שלי אורלי שהיא חברה בועדה. מבחינת לא להתחיל עם זה כי, זאת אומרת גם מהניסיון שלי שהייתי חברה מועצת העיר בחיפה, בגלל זה כל הידע העירוני, ואני אומרת לכם בלעו את הכל, כולל מה שקורה שאפילו היה כמעט קרב על, יש את האוטונומיה שמגיע למהנדסים, הנדסאים, טכנאים ואקדמאים, כמעט רצו גם לבלוע אותם, היה קרב ואת זה הם לא הצליחו. רצו לבלוע בועד המנהלי את כולם. זה בנפרד.

אתם בעמוד השני למעלה כתבתם פה ארבעה סעיפים, ועוד שני תת סעיפים שלכם, אני קראתי תוך כדי את הכל. להתמקד בדברים האלה, לא להתחיל עם העצות וכו' וכו', להתמקד בזה, אם תשיגו את זה אז איך אומרים, מן אללה, השמים הם הגבול, בסדר?

ישראלה בן אשר, יו"ר: חברות,

3.2.2013

אורלי ביטי:

כל נשות האיגוד מקצועי שיש פה,
ויושבות כמה, יכולות,

מרים פרקש:

כן, גם אני הייתי מזכיר איגוד
מקצועי.

אורלי ביטי:

גם אסתר, גם מרים.

ישראלה בן אשר, יו"ר:

השאלה אם יש מצב ש-, אנחנו
יכולים להעניף מבט לפני הישיבה, אם
אתם תתחילו להתרכז ולהכין את המסמך הזה, אנחנו יכולות קצת
לעזור לכן גם בקטע הזה, כי מאוד חשוב, אתן תייצגו את עצמכן שם,
אבל חשוב לדעת איך לבקש ומה לבקש, ועל מה חשוב לכן לעמוד,
או.קי. ? זה היה סימולציה פה.

מרים פרקש:

קודם את התביעות ואחר כך את
ההסברים.

נטע לוי:

אבל רגע, תראו, אנחנו גם אחרי
הפגישה איתך ישראלה, לפני כמה,
שבועיים זה היה בערך, נכנסנו באופן יחסית ספונטני גילי ורותי וכמה
מהסייעות לארנון בר דוד ובאמת הדרישה הזאת, כמו שאת צופה,
נדחתה על הסף.

עכשיו אני רוצה לציין שבנוסף למה שגילי כאן אומרת, גם נציגות
הסייעות ישבו עם עופר עיני, ארנון בר דוד ועוד,

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

נטע לוי: לשתי פגישות במהלך השנה, וגם שלחנו עשרות מכתבים במהלך השנה הזאת עם דרישה לישיבה, לקראת פתיחת ההסכם הקיבוצי, זאת אומרת היה לנו ניסיונות בעצם להגביר ולחזק את הייצוג של הסייעות, את הקול של הסייעות בתוך ההסתדרות.

עכשיו, אנחנו מהמחקר המשפטי וההסתדרותי שעשינו, לא מכירות חיה אחרת שבה יושמע הקול של הסייעות באמת לא רק נקודתית לנתונים האלה של העמוד השני, אלא שגם עוד שלוש שנים כשהיו עוד כמה רפורמות אז שגם יהיה מענה לזה.

אורלי ביטי: יש לכם.

נטע לוי: אז בואי תגידי לנו, אם את נותנת לנו טיפים אז, (צוחקת).

אורלי ביטי: בסדר, תשאירו לי את הקונטקטים שלכם.

נטע לוי: בסדר, או.קי.

חברה: יש לך. יש שם בתחתית של הדף, תסתכלי בדף השני,

מרים פרקש: יש טלפונים.

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

מה הוא תירץ בר דוד?

אסתר קורדובה:

(מדברות ביחד)

הנה כי את הטלפון של,

חברה:

אורלי, אני נטע.

נטע לוי:

מה הוא תירץ בר דוד?

אסתר קורדובה:

אז ככה, קודם כל,

נטע לוי:

מה הוא אמר?

אסתר קורדובה:

הוא אמר ...

נטע לוי:

(חילופי דברים בין החברות)

חברות, אנחנו שלוש עשרים וחמש.

ישראלה בן אשר, יו"ר:

אבל למה הוא לא מייצג אותן?

אסתר קורדובה:

אני רק משפט אחד, אני קצת מצויה,

זהבה תנא:

משפט אחרון בנושא, חברות.

ישראלה בן אשר, יו"ר:

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

הוא טוען שכן?

אסתר קורדובה:

זהבה תנא: אני קצת מצויה בנושא הזה של הסייעות באורט ובנושא של סייעות לסקטור של החינוך המיוחד, התקשורתיים, שהם בתוך בית ספר רגיל.

ממה שאני ראיתי הן מקבלות יותר מכן, אני לא יודעת דרך, זה מגיע דרך רשת אורט, שבטח מקבל ממשד החינוך, אני מוכנה לבדוק שם את הדברים.

גילי אלון: זה עוד בעיה, שבדרך כלל יש חוסר שקיפות בין הכספים שמעביר משרד החינוך, שהסתבר לנו שמעביר,

זהבה תנא: הן מקבלות הרבה יותר.

גילי אלון: מעביר 12 חודשים עבורנו, זה לא מגיע לסייעות.

חברה: אם תוכלי להשיג לנו מידע אנחנו נודה לך.

זהבה תנא: אני אנסה.

חברה: אם תשיגי לנו מידע אנחנו נודה לך.

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

גילי אלון: יש חוסר שקיפות גם בין ...

(מדברות ביחד)

זהבה תנא: גם בנושא חופשים.

ישראלה בן אשר, יו"ר: חברות, אנחנו מתקדמות, ואני מצטערת, אבל זה בדיוק העניין, שאנחנו גם רוצות להקפיד על לוחות זמנים אני חושבת.

תודה קודם כל שהגעתן. אחר כך יש לנו כמה מילים פרטיות לכל אחת אנחנו ככה עוד נדבר,

זהבה תנא: זה תוריד מהפרוטוקול, אל תכניסי את זה שם. אני רוצה לסייע להן.

ענייני פרוצדורה

ישראלה בן אשר, יו"ר: טוב, אני רוצה לעבור לכמה נושאים שהם יותר פרוצדורה, קודם כל לא יודעת אם שמתן לב, מי שמגיעה לישיבות הועדה עם החניה פה, החניון ממול, יש שינויי תשלום, ואנחנו כרגע בשלב שנברר איך בכל זאת נצליח לשלם לחברות הועדה את נושא הנסיעות.

מה שכרגע מוצע, אנחנו נבדוק אם זה באמת ישים, זה כשאתן יוצאות מהחניון לבקש קבלה ושיתנו לכן ביד את התשלום ששילמתן, אני מניחה שהוא יגיע לחמישים ₪, אני לא יודעת, זה המכסימום, ולשמור את זה עד החודש אחרי זה או להעביר את זה באיזושהי דרך לנחום במהלך החודש. זאת אומרת כרגע לא חייבים לצרף את זה לטופס הזה.

אורלי ביטי: יש לי רעיון, הם מוכרים קופונים להסתדרות,

ישראלה בן אשר, יו"ר: לעובדים?

אורלי ביטי: כן, לעובדים, נדמה לי שזה עולה 25, אפשר לקנות במרוכז,

ישראלה בן אשר, יו"ר: או.קיי, אז טוב שאת אומרת לי.

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

אורלי ביטי: וכשנכנסים לא לשלם מראש תשלום, אלא להחתים ולהגיד שנשלם ביציאה, וביציאה את נותנת את הקופון.

ישראלה בן אשר, יו"ר: או.קי., אני אשאל את נחום אם זה אפשרי גם לגבינו. כרגע בכל אופן לשלב הזה עד שאני אברר את זה כל מי שיוצאת מבקשת את קבלת תשלום ושומרת את הקבלה לתת את זה או בישיבה הבאה או להעביר את זה לנחום באיזושהי דרך אחרת אם אתם בבניין, בדואר, לא יודעת באיזושהו אמצעי, כלומר זה לא חייב להיות מצורף לטופס. זה דבר ראשון.

דבר שני – אני כרגע אומר את תאריכי הישיבות הבאות, והם יצאו אליכם כמובן גם בסיכום. אבל כמו שהבטחנו וסיכמנו על תאריכים עד מרץ,

מרים פרקש: אז קודם כל יש 3/3, לא?

ישראלה בן אשר, יו"ר: 3 במרץ זה יום האשה הבינלאומי, הועדה שלנו מארחת, תיכף אני אדבר על זה בנפרד, אבל מארחת את כל ועדות בינ"ה, שהנושא הוא יום האשה, וזה מתקיים ב- 3 במרץ. יש שינוי בשעה בלבד, זאת אומרת השעה כנראה תהיה שתיים עשרה ולא שתיים.

מרים פרקש: אה, או.קי.

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

- ישראלה בן אשר, יו"ר: בסדר? כדי שזה יתן,
- אורלי ביטי: ישראלה, אני פשוט כל יום ראשון בשתיים-עשרה יש ישיבות צוות בנעמת,
- ישראלה בן אשר, יו"ר: או.קי.,
- אורלי ביטי: זאת אומרת שאם כל ה-,
- מרים פרקש: זהו, בשביל זה,
- ישראלה בן אשר, יו"ר: תראי אנחנו צריכים ללכת בין כמה אינטרסים, היות ואנחנו רוצים שיגיעו, ואנחנו רוצים גם לתת זמן, אז את תצטרפי אלינו.
- אורלי ביטי: מתי, בשתיים עשרה זה מתחיל?
- ישראלה בן אשר, יו"ר: אנחנו כנראה נעשה את זה בשתיים-עשרה ולא בשתיים.
- מרים פרקש: הישיבה תתחיל באותה שעה.
- אורלי ביטי: בדיוק באותה שעה. זאת אומרת אני עכשיו צריכה לבקש בנעמת,

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

בסדר, זה חד פעמי, זה לא משהו ש-

ישראלה בן אשר, יו"ר:

רגע, זה יהיה פה באותו אולם?

מרים פרקש:

זה יהיה, לא,

ישראלה בן אשר, יו"ר:

(מדברות ביחד)

זה ישיבות של שלוש שעות בנעמת,

אורלי ביטי:לא, אני אומרת זה חד פעמי יום
האשה, אני אומרת יום האשה,ישראלה בן אשר, יו"ר:

זה חד פעמי יום האשה.

זהבה תנא:

אז תצטרכי לעשות איזה,

ישראלה בן אשר, יו"ר:

אבל איפה זה יהיה? באיזה אולם?

אסתר קורדובה:

איפה זה יהיה?

מרים פרקש:אז רגע, שניה, חברות. זה יתקיים פה
בבית ההסתדרות, באולם למעלה,ישראלה בן אשר, יו"ר:

בשבע?

מרים פרקש:

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

אולם הישיבות של בינ"ה, כן.

ישראלה בן אשר, יו"ר:

ופה, אם אני כבר מדברת על יום האשה, אתם יודעים מה, לא, בואו
נגמור את התאריכים.

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

קביעת תאריכי המשך ישיבות הוועדה לחודשים אפריל – ספטמבר
2013 (סעיף 4 בסדר היום)

ישראלה בן אשר, יו"ר:
 עכשיו, חודש אפריל, אנחנו מקפיצים את היום ליום ד' בלבד, פעם אחת, חד פעמי, ל- 3 באפריל.

חברה:
 אני לא יכולה. בימי ד' אני ממש לא יכולה.

מרים פרקש:
 גם אני.

ישראלה בן אשר, יו"ר:
 בסדר, אני אומרת עוד פעם, היות וזה חד פעמי וזה נובע,

זהבה תנא:
 בשעה שתיים?

ישראלה בן אשר, יו"ר:
 כן. אנחנו חוזרים אחר כך לימי א', הרי שימו לב, יש את החגים וזה, אז אנחנו חייבים היינו לתמרן ולמרות זה יום ד'.

יום א' 5 במאי, יום א' 2 ביוני,

אסתר קורדובה:
 רגע, רגע, יוני,

ישראלה בן אשר, יו"ר:
 תרשמו רק יוני,

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

יוני, מתי ביוני?

אסתר קורדובה:

יוני, 2 ביוני ו- 7 ביולי, כל אלה ימי
א'.

ישראלה בן אשר, יו"ר:

כיוון שהשנה החגים של ראש השנה נופלים ב- 4 בספטמבר, וכיוון שההסתדרות יוצאת לפגרת קיץ באוגוסט, אנחנו לא מקיימות ישיבה באוגוסט ואנחנו לא מקיימות בספטמבר, בגלל שזה בין החגים וזה וזה, וכנראה שתהיה ישיבת בינ"ה גדולה, זה מה שסגרתי קודם עם נחום, ואנחנו נחזור לפעילות רק באוקטובר, אבל עד אז כבר נודיע על זה. אבל אני פשוט רוצה שתראו את התמונה הכללית של התאריכים, או.קי. ? ותקבלו את זה גם בכתב, כמובן תזכורות וכו' וכו'.

מתי תהיה בינ"ה הגדולה את יודעת?

זהבה תנא:

זה אני לא יודעת, הוא צריך להחליט.

ישראלה בן אשר, יו"ר:

הצגת פעילות לחודש מרץ – יום האישה הבינלאומי

ישראלה בן אשר, יו"ר: עכשיו לגבי יום האישה, אז כפי שאתן מבינות, שיום האישה לא צוין, או צוין לא יודעת באיזה צורה, בכל אופן השנה כיוון שישנה ועדה למעמד האישה, דיברנו על זה ששישיבת הועדה תהיה ועדה חגיגית, שתכלול הזמנה לכל ועדות הבית, כל ועדות בינ"ה.

זה המקום לבקש מכל חברות הסיעה, המרחבים, לא יודעת מה, להזמין אנשים מבחוץ, והייתי מאוד שמחה,

אורלי ביטי: אם תשלחי לי הזמנה במייל אז אני אשרשר אותה.

ישראלה בן אשר, יו"ר: כן, כן, ישלחו, אבל אני אשמח שתעשו גם הפצה בע"פ, תודיעי לנעמת הצעירה, תודיעי לא יודעת למה, ולהביא ולהגיד לנו: או.ק., אני מטעמי באות 4, 5, איך נחום אומר? אם יהיו לנו 100 זה יפה מאוד. אז בואו נוכיח לו שאנחנו נהיה 150. כאילו מה, מי קבע לנו מיכסה?

בכל אופן הדיון או הנושא שיועלה, אנחנו א' – נקשור את הנושאים שיועלו בועדות האלה, ולכן זה שהאיגוד המקצועי מתכנס ב- 26 בפברואר, נוכל כבר להביא את העבודה המשותפת של הועדות בנושאים שעלו כאן.

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

ישראלה בן אשר, יו"ר: הזמנתי את תת אלוף גילה כליפי במילואים, היתה יועצת הרמטכ"ל, היועל"ן, ואני אומרת מה, זה יועצת הרמטכ"ל לענייני נשים, והמילה ענייני מעצבנת אותי, אבל שם זה נשאר דרך אגב, המקום היחיד נראה לי שזה נשאר ענייני נשים.

היא תדבר על מה שנקרא חשיבה מגדרית בארגון, זאת תפיסת עולם, היא איננה מוכרת כל כך, אבל שהנושאים שאנחנו מדברות היום עליהם הם מאוד נכנסים לתוך הכותרת הזו, או.קי? ולכן זה דווקא התחבר טוב.

עכשיו, אני הולכת לפגוש אותה ביום חמישי הקרוב, כי היא הגישה בזמנו מסמך עמדה באיזושהי תוכנית פעולה לצה"ל, וכמו שאתם יודעים בצה"ל הדברים האלה נעשים, הכל מחולק לשלושה, ויש אפשרות זה. מאוד מעניין אותי מה היא הציעה שם ומה היישום האפשרי של הדברים שהיא נתנה שם, ולראות אחר כך אולי לדון,

אורלי ביטי: בדו"ח שגב,

ישראלה בן אשר, יו"ר: בבקשה?

אורלי ביטי: את מדברת דו"ח ...?

ישראלה בן אשר, יו"ר: לא יודעת.

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

היא לקחה חברה חיצונית ואת יודעת
מה היה התוצאה של זה?

אורלי ביטי:

לא יודעת, אני אראה.

ישראלה בן אשר, יו"ר:

אני אגיד לך, שפקודת השילוב הראוי
מדירה אנשים מהצבא.

אורלי ביטי:

אז אנחנו נראה מה זה אומר,

ישראלה בן אשר, יו"ר:

הם מסתירים את זה דרך אגב, הם לא
הסכימו להעלות את זה לוועדה,

אורלי ביטי:

אז אנחנו נראה מה זה, היא לא רצתה
לשלוח לי את המסמך במייל, כי זה

ישראלה בן אשר, יו"ר:

מסמך צבאי וכו' וכו',

לא, סודי, זה מה שהם אמרו לי
בוועדה, סודי ביותר.

אורלי ביטי:

בסדר. אז בואי נראה מה היא תגיד
לנו, אבל דרך אגב חברות, זו דוגמה

ישראלה בן אשר, יו"ר:

בדיוק לפעולה שלנו בשטח, שאנחנו עושות, עושות, עושות, ומגיע
מישהו ואומר: סליחה, בשם לא יודעת מה, נפוליאון, אי אפשר. אז
זאת הזדמנות נוספת, ואולי גם הדרך שלה, וזאת הסיבה שהיא בחרה
בנושא, לנסות לפתוח אותו במרחב האזרחי,

ישראלה בן אשר, יו"ר: לנסות לראות איזה חלקים אנחנו יכולות לקחת וליישם, ואני חושבת שזה בדיוק המקום, זאת הועדה, וזה מאוד מתחבר לנושאים שדנו בהם קודם. אז ככה תראו את התמונה הכללית.

אני כמובן מקווה שתהיה נוכחות והיענות, כי זה גם המקום שלנו כועדה להציג את עצמנו, להראות את הדברים.

אני מאוד אשמח שחברות הועדה תשתתפנה בדיון או תעלינה נושאים, כלומר אני לא רוצה להיות אני דו שיח עם הקהל, כי זה לא זה. אנחנו ועדה, אני מאוד אוהבת שיש לנו שיחה והדברים יועלו. אפשר להעיר דברים, אפשר להציע. ניהול ועדה רגילה, רק מה, אנחנו לא נשב בפורום האינטימי שלנו, אלא אנחנו בפורום הרבה יותר רחב, ויכול להיות שאפילו יהיו לנו דברים מאתגרים מתוך הקהל.

בעקרון אנחנו אמורים להזמין, ואנחנו נשמח שיגיעו, אנחנו נפנה לנעמת שגליה תגיע, ונציגות של נעמת, כלומר מעבר לנו שאנחנו נציגות, אבל שגליה תגיע ותברך. אנחנו נפנה לאבי ניסנקורן שיגיע, לעיני עצמו שיגיע, אני חושבת שכל הפורום הזה יוזמן, בתקווה שהוא גם יגיע.

אבל שימו לב, פעם ראשונה יש חותמת, אין מצב, מתחילים מאיפה שהוא, או.ק.י? אז זה ככה כרגע תזכורת, אנחנו יושבים על התוכנית ותשלח לכם הזמנה, ישלח לכם סדר יום, תגיעו, תביאו חברות, תכינו אפילו חומרים שאתן הייתן רוצות להתייחס וכו'.

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

זהבה תנא: אם אפשר גם להעביר לנו במייל את

הנוסח של המסמך, להתכתב לפני.

ישראלה בן אשר, יו"ר: איזה נוסח? של כאן?

זהבה תנא: כן.

ישראלה בן אשר, יו"ר: או.קי., בסדר,

זהבה תנא: לפני שזה הולך לאיגוד המקצועי, כדי

שיהיה לנו גם את הנוסח.

ישראלה בן אשר, יו"ר: או.קי., אנחנו נשתדל שזה יקרה.

אני חושבת שהועדה ככה עולה קצת על הכיוונים שהיינו רוצים לראות אותם, אני מזמינה גם אתכן כחברות ועדה להציע נושאים, להציע כווני חשיבה ו/או אנשים שיופיעו בפני הועדה, כל אחת מהמקום שלה, אם זה במרחב, אם זה ביישוב, אם זה בכל מקום אחר, זה בדיוק המקום.

כרגע היות ואנחנו כן עומדות בלוח הזמנים, אם יש עוד משהו שמשיהי רוצה להעיר לפרוטוקול, ואם לא, אז תודה על ההצטרפות. ואנחנו ככה כמה מילים שלא לפרוטוקול עם הנשים אנחנו נוכל,

אסתר קורדובה: נושא פרוצדורלי,

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

ישראלה בן אשר, יו"ר:

כן,

אסתר קורדובה:

תפני לשאר חברות הועדה, למה הן
לא מגיעות?

מרים פרקש:

נכון.

ישראלה בן אשר, יו"ר:

אנחנו דיברנו לפני כן, לפני שהתחילה
הישיבה,

אסתר קורדובה:

זה לא מכובד.

ישראלה בן אשר, יו"ר:

נחום הולך להוציא את המכתבים,
עכשיו יש כאלה שעוזבים אותנו
מהועדה, ויש כאלה שיצטרפו לועדה.

מרים פרקש:

אז יחליפו? תהיה החלפה?

ישראלה בן אשר, יו"ר:

יחליפו, כן, תהיה פניה ליושבי או
יושבות הראש ונבקש זה.

אסתר קורדובה:

כי זה לא מכובד.

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

ישראלה בן אשר, יו"ר: תראו, קודם כל, אנחנו לא ציינו את זה כאן, אבל אני חושבת שחברת ועדה שלא הגיעה אף פעם, זאת היתה תמר זינדברג, אבל היא נבחרה כחברת כנסת, אז אנחנו יכולות לשלוח לה,

אסתר קורדובה: היא חברת כנסת.

אורלי ביטי: אנחנו מברכות אותה.

ישראלה בן אשר, יו"ר: מברכות אותה, ושתצליח, וששם היא כן תגיע,

מרים פרקש: וששם היא תעשה את הצעקות.

ישראלה בן אשר, יו"ר: שם היא כן תגיע.

אסתר קורדובה: היא תגיע, אל תדאגו.

מרים פרקש: היא באה רק לבינ"ה וצועקת ומפריעה לכולם.

ישראלה בן אשר, יו"ר: בסדר.

אסתר קורדובה: אל תדאגו, שם היא תגיע.

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

היא יכולה להגיד תודה רבה לציפי לבני.

מרים פרקש:

עכשיו, אני חושבת שהועדה למעמד האישה בכנסת, אנחנו נדע מי זאת

ישראלה בן אשר, יו"ר:

הועדה והאם יש שרה או שר, אני מציעה,

(חילופי דברים בין החברות)

חברות, אנחנו רוצות לסיים. אני אומרת שלאחר,

ישראלה בן אשר, יו"ר:

(חילופי דברים בין החברות)

הם חתמו הסכם עודפים.

אסתר קורדובה:

די חברות. לאחר שאנחנו נדע מי זאת הממשלה ומי הם השרים ואיזה

ישראלה בן אשר, יו"ר:

תיקים הם מחזיקים, האם יש תיק מעמד האישה, כי אז היתה לנו סגנית שר עד עכשיו לנושא נשים,

אבל יאיר לפיד רוצה צמצומים, זה לא ילך.

זהבה תנאי:

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

ישראלה בן אשר, יו"ר: והאם, ונדע מי זאת הועדה למעמד
האשה, אני חושבת שאחד הנושאים
יהיה שבאמת נוכל להגיע לשם ולהיפגש.

הישיבה סיימה את ישיבתה, תודה לכם.

תמה ישיבת היום

החלטות שנתקבלו בישיבת הועדה
למעמד האישה של בינ"ה
בישיבתה בתאריך 3 בפברואר 2013

1. הוועידה הרעיונית של נעמת – דיווח (סעיף 1 בסדר היום)

נערכה סקירה ע"י הגב' ישראלה בן אשר, יו"ר הועדה, והגב' מרים פרקש, חברת הועדה.

המשתתפות עודכנו שהגב' בן אשר העלתה את כל הנושאים בפני הוועידה וכי היה דיון פורה ממצה ובסופו של דבר זה עבר פה אחד.

2. המשך דיון בנושא "ארגונים תומכי משפחה" – מרצה אורחת
– הגב' נוגה קלינגר, מיוזמות מחאת העגלות (סעיף 2 בסדר
היום)

לאחר דיון, סוכם כי גב' אורלי ביטי וגב' מרים פרקש יסייעו לגב' נוגה קלינגר בניסוח מסמך ממוקד, אשר יכיל את הסוגיות אותן הן מבקשות להעלות לדיון. המסמך יכיל הצעות לפתרון וראיה רחבה ככל שניתן. על המסמך להיות מוכן עוד קודם ל- 26 בפברואר, מועד כינוס הועדה לאיגוד מקצועי. המסמך יוכן בתיאום עם יו"ר הועדה, הגב' ישראלה בן אשר.

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

3. יום המשפחה

הגב' ישראלה בן אשר, יו"ר הועדה, סקרה בפני החברות את השורשים שהובילו ליום המשפחה, החל ב- ל' בשבט.

4. משפחה עובדת

לישיבת הועדה הגיעו סייעות שהכינו דף עמדה באשר להתייחסותן כיצד על המערכת לפעול בעניינן. נערך דיון והוצע למקד את הדרישות כשלצדן הסברים קצרים.

הוחלט להעלות את עניינן של הסייעות לישיבת הועדה לאיגוד מקצועי שתתקיים ב- 26.2.2013.

הגב' ישראלה בן אשר, יו"ר הועדה הציעה את סיוע הועדה בהכנת מסמך שיוגש ע"י הסייעות לוועדה.

5. עניני פרוצדורה

גב' ישראלה בן אשר, יו"ר הועדה, נתנה דגשים לגבי הסדרי החניה.

3.2.2013

ישיבת הועדה למעמד האישה

6. הצגת פעילות לחודש מרץ – יום האישה הבינלאומי (סעיף 3 בסדר היום)

בתאריך 3 במרץ (כפי הנראה בשעה שתיים-עשרה), יום האשה הבינלאומי, תתקיים ועדה חגיגית, הועדה תארח את כל ועדות בינ"ה, שהנושא הוא יום האשה.

הגב' ישראלה בן אשר, יו"ר הועדה, ביקשה מחברות הועדה לפעול להזמנת אנשים מבחוץ על מנת שיקחו חלק באירוע.

הגב' ישראלה בן אשר הזמינה את חברות הועדה להציע נושאים ו/או אנשים שיופיעו בפני הועדה.

7. קביעת תאריכי המשך ישיבות הוועדה לחודשים אפריל – ספטמבר 2013 (סעיף 4 בסדר היום)

מועדי ישיבות הועדה: 3.4.13, 5.5.13, 2.6.13 ו- 7.7.13. לאחר מכן הועדה תחזור לפעילות בחודש אוקטובר 2013.

8. שונות (סעיף 5 בסדר היום)

חברות הועדה מברכות ומאחלות הצלחה לגב' תמר זנדברג עם הבחירה לכהן כחברת כנסת.